

BIJBELSTUDIES M.B.T. RELATIES

2020 – 2021

Inhoudsopgave

Inleiding	3
Deel 1 – de basis	4
<i>Wat verstaan we onder een relatie?</i>	4
Het grootste gebod	4
Deel 2 - De Heere is Eén	6
<i>In den beginne</i>	6
<i>De letter Hee n</i>	6
Deel 3 - Relatie in het Hebreeuws en Grieks	8
<i>Chabar</i>	8
<i>Koinonia</i>	8
Deel 4 - Waarom heeft God de mens geschapen?	10
<i>Wij zijn gewild</i>	10
Deel 5 - Altijd op zoek naar de relatie	11
<i>God geeft niet op</i>	11
Deel 6 - Relaties in het Oude Testament	12
<i>De Tabernakel</i>	12
<i>Van de 2 naar de 1</i>	12
Deel 7 - Jezus onder ons	14
<i>Gelijkenis tussen de tabernakel in de woestijn en Jezus</i>	14
<i>Gods Geest onder ons</i>	15
Deel 8 - Op Gods manier	16
<i>De Middelaar</i>	16
<i>Gods Geest</i>	16
<i>Gods drijfveer</i>	17
Deel 9 - Gods relatie met ons door heel de Bijbel	18
<i>Openbaring 21 toekomst of verleden?</i>	18
De tabernakel	18
De zee	19
Deel 10 - Openbaring 21 toekomst of verleden (2)	20
<i>Aan wie geadresseerd?</i>	20
<i>Voor wanneer?</i>	20
<i>Het nieuwe Jeruzalem</i>	21
De nieuwe wereld	21
Deel 11 - De relatie van mens naar God	22
<i>De blokkade</i>	22
Zonde	22
Naakt en bedekken	23
Deel 12 - Zonde in onze genen	24
<i>De leegte in ons</i>	24
Keuzes	24
<i>Wedergeboorte</i>	25
<i>De oplossing</i>	25
Deel 13 - Obstakels in de relatie met God	27
<i>De strijd</i>	27
Strijd tussen vlees en geest	27
<i>Struikelblok, Skandalon</i>	27
Deel 14 - Obstakels in de relatie met God (2)	29

<i>Wel kennis hebben maar niet het juiste hart.</i>	29
<i>Waarschuwing:.....</i>	29
<i>Jezelf beter achten dan de ander.</i>	29
Deel 15 - Obstakels in de relatie met God (3).....	31
<i>Beloften.....</i>	31
<i>Belofteoffer</i>	32
<i>Jefta</i>	32
Deel 16 - Het doel van relaties.....	34
<i>Gezindheid van Christus</i>	34
Deel 17 - Het doel van relaties (2).....	36
<i>Een nieuw gebod.....</i>	36
<i>Liefde.....</i>	36
<i>De vrucht van de geest.....</i>	37
Deel 18 - De echte liefde	39
<i>4 Griekse woorden voor liefde.....</i>	39
<i>Hebreeuwse woord voor liefde</i>	39
<i>Diepere betekenis van Ahav.....</i>	40
Deel 19 – Invloed op elkaar	41
<i>Gemaakt om te heersen</i>	41
<i>Agapé liefde</i>	41
Deel 20 – Invloed op elkaar (deel 2).....	43
<i>Aangezicht.....</i>	43
<i>Dagelijkse beslissing.....</i>	43
Deel 21 – Invloed op elkaar (deel 3).....	45
<i>Hoe motiveer je mensen?.....</i>	45
<i>Checed.....</i>	45

Inleiding

Welkom bij deze serie van korte Bijbelstudies over het thema.

Het thema wat we het komende jaar zullen verweven in de erediensten, zondagsschool en Bijbelstudies.

Relaties op diverse vlakken. De relatie van God naar de mens en vice versa. De relaties van mensen onder elkaar en de invloed van relaties op onszelf en via ons op anderen.

Als een stukje Bijbelse ondersteuning van dit thema is het de bedoeling om wekelijks een korte studie van een minuut of 7 op de website te plaatsen, welke u te allen tijde kunt bekijken. Elke woensdag zal er een deel aan worden toegevoegd.

De laatste studie is te vinden op de homepagina van de website. Alle voorgaande zijn te vinden via de link boven in de website, onder het kopje Wekelijkse Studies: Klik hier ...

Daarnaast is het de bedoeling om maandelijks een fysieke bijeenkomst te hebben om de afgelopen studies met elkaar door te nemen en mogelijk aan te vullen.

Onze bede is dat deze studies en het thema ons groei mag geven in onze relatie met onze Heer en heiland en met onze naasten.

Deel 1 – de basis

Frits Altorf

Dit eerste deel zal gaan over een stukje basis over relaties. Namelijk dat we een God dienen die een God van relaties is.

Wat verstaan we onder een relatie?

Laten we eerst even kijken hoe een seculiere encyclopedie het begrip relatie omschrijft. Dat zegt:

“Een relatie tussen twee of meer mensen is de betrekking, of verhouding waarin zij tot elkaar staan. Mensen zijn voor hun (voort)bestaan afhankelijk van andere mensen. Ze worden dus gedwongen om samen te leven. We staan altijd in relatie met anderen.”

Wat mij hierin opvalt is dat er bijstaat dat mensen voor hun bestaan afhankelijk zijn van andere mensen. Dat zonder relaties we eigenlijk geen leven hebben. De encyclopedie zegt dus eigenlijk: Leven is relaties. Relaties is leven. En dat is mooi, want dat is ook zo Bijbels.

Maar wat veel interessanter is dan wat mensen zeggen, is wat de Bijbel ons te zeggen heeft over relaties. Want dat is uiteindelijk ons fundament.

Het grootste gebod

En daarvoor willen we eerst kijken naar de bekende woorden van Jezus, welke het fundament zijn van heel ons geloof: ➔

Mattheüs 22:36 *Meester, wat is het grote gebod in de wet?* ³⁷ Jezus zei tegen hem: *U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.* ³⁸ *Dit is het eerste en het grote gebod.* ³⁹ *En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.* ⁴⁰ *Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.*

In deze twee geboden komt al heel duidelijk naar voren dat het belangrijkste in ons geloofsleven is: relaties.

In de eerste plaats een relatie met God zelf. Maar zeker niet minder belangrijk, relaties met onze naaste. En in de relatie met onze naaste komt onze eigen ik ook naar voren (je naaste liefhebben als jezelf). Het is een drie-eenheid net als God.

Relaties die aan elkaar gekoppeld zijn als de horizontale balk aan het kruis met de verticale balk. Relaties die deel uitmaken van elkaar en van ons bestaan.

En meestal kunnen we zeggen dat wanneer de horizontale relatie met onze naaste niet in orde is (nijd, bitterheid, afwijzing, niet vergevingsgezind ...), of dat er een kink in de kabel zit voor wat betreft onze eigen waarde, dat er ook iets hapert aan onze verticale relatie met God. Of vice versa.

Toch wil ik ook twee puntjes even heel kort naar voren halen uit dit gebod.

- 1) Er staat niet: U zult de Heere liefhebben, maar er wordt aan toegevoegd: “U zult de Heere, uw God, liefhebben...”.

Jezus maakt het heel persoonlijk. Het is de Heere, UW GOD! Hij wil jouw God zijn. Heel persoonlijk met jou verbonden zijn, een intieme relatie hebben.

Hij is toegewijd aan de relatie met jou persoonlijk. Wat Hem betreft slaat Hij de handen ineen met jou om deze nooit meer los te laten.

- 2) Als Jezus zegt dat we onze naaste moeten liefhebben, dan is de vraag wie dan wel onze naaste is. En daarvan geeft Jezus dan ook een gelijkenis in Lukas 10:30. Een man wordt beroofd,

geslagen en voor dood langs de weg achtergelaten. ... Een priester komt langs, maar laat hem links liggen. Een Leviet komt langs en doet evenzo. Een Samaritaan, die normaal gesproken nooit met een Jood omgaan, die neemt hem mee om te laten verzorgen.

Wat uit deze gelijkenis naar voren komt is niet dat je naaste diegene is die naast jou woont, of die familie is, of iemand die met jou een relatie heeft op één of andere manier. Maar wat Jezus hier laat zien in de gelijkenis is dat jouw naasten zijn al diegenen voor wie jij een naaste wil zijn. Voor diegenen die jij barmhartigheid kan en wil tonen.

Jij bepaalt wie jouw naaste is door net zo te doen als de Samaritaan in de gelijkenis. Hulp bieden en liefde geven aan diegene die dat nodig heeft. Die is jouw naaste.

In zekere zin mogen we hierin ook Jezus zien. Hij werd beroofd, geslagen en voor dood achtergelaten langs de weg door de geestelijke leiders van het volk. En dan is de vraag veel persoonlijker: Kan jij Jezus liefhebben als jezelf?

Dat zijn twee punten die we voor vandaag mogen meenemen: God wil heel persoonlijk een relatie met jou, want Hij is een God van relaties.

En: Voor wie wil jij een naaste zijn, zoals God naast jou staat.

Deel 2 - De Heere is Eén

Frits Altorf

Afgelopen keer hebben we het gehad over het grootste gebod waarvan Jezus zegt:

Mattheüs 22:36 *U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.* ³⁸ *Dit is het eerste en het grote gebod.* ³⁹ *En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.* ⁴⁰ *Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten.*

Jezus haalt deze woorden aan vanuit het bekende Shema Israël, hoort Israël, welke we vinden in Deuteronomium 6:4 en verder. Maar dit gedeelte in Deuteronomium begint met:

Deuteronomium 6:4 Hoor, Israel: de HERE is onze God; de HERE is een!

De Here is één. En dat refereert ook naar de eerste letter van het Hebreeuwse Alfabet, waarvan de Alef de waarde 1 heeft. Dus als een Jood hoort dat God 1 is, dan heeft hij ook de letter Alef in gedachte.

En deze letter Alef א is de letter die een relatie in zichzelf heeft. Het is ook de enige letter die bestaat uit twee letters, een Waw ו en twee Jods י. Waw betekent ‘haak’ en Jod betekent ‘hand’ (onze jatten). Dus in de naam van God haakt Hij als het ware twee handen ineen. We hebben een God van relatie.

En dan krijgt de tekst ook een diepere betekenis die zegt:

Mattheüs 18:20 Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.

In den beginne

Dat God een God van relaties is zien we ook al direct aan het begin van de Bijbel. Als Hij de mens gaat scheppen, zegt Hij de bekende woorden:

Genesis 1:26 *Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis ...*

Drie keer het woordje ‘ons’, waarmee God zich hier al uitdrukt als een eenheid met 3 Personen, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Alsof ze rond de tafel zitten en God de Vader zegt: Laten we mensen maken. Ja zegt Gods Zoon: Ja, naar ons beeld! Als een soort schaduw van Wie wij zijn. En de Geest vult aan: Als onze gelijkenis. Dat mensen zich kunnen inbeelden hoe wij als God zijn.

En dan schept Hij Adam, wat gewoon ‘mens’ betekent. En daar waar Hij bij de vorige scheppingen zei dat het goed was, tov, was dit niet goed. Want 1 mens is niet als Gods gelijkenis. Zoals God in zichzelf, als drie-eenheid, een relatie heeft, is het pas Tov als ook de mens in zichzelf een relatie heeft.

En zo wordt Eva geformeerd. En dat vond God niet alleen Tov, maar zéér Tov. En ook Adam was het met Hem eens:

Genesis 2:23 *Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal ‘mannin’ heten, omdat zij uit de man genomen is.*

De letter Hee ה.

Uit de man, lysh איש, wordt de mannin gemaakt, Ishshah אישה. Aan de man, lysh, wordt een letter toegevoegd, de Hee ה. Dezelfde letter die aan Abram wordt toegevoegd als hij Abraham wordt genoemd door God. Dezelfde letter die aan Sarai wordt toegevoegd als zij Sarah wordt genoemd.

De letter Hee wat venster betekent. Een huis met een mogelijkheid om verder te zien dan je eigen muren. En dat zie je ook in de vorm van de letter.

Met het toevoegen van deze letter geeft God als het ware een extra dimensie aan zowel de man als de vrouw. En wel de mogelijkheid om meer te kunnen zien dan hun eigen omgeving. Het is een venster naar Gods aanwezigheid.

Het geeft de verbondenheid aan met God.

En daarmee zijn de man en de manin met de derde Persoon verbonden, God zelf, en zijn zij de gelijkenis van Gods drie-eenheid.

Relaties is Gods bedoeling vanaf het begin!

En zo mogen we meenemen dat in de letter van Gods eenheid, Hij al laat zien dat Hij verbonden wil zijn met de mensen. Ze bij de hand pakt.

En tevens dat de mens geschapen is naar het beeld van God. Een drie-eenheid: Man, vrouw en hun verbintenis met God, getoond in de extra dimensie van de letter Hee.

Deel 3 - Relatie in het Hebreeuws en Grieks

Frits Altorf

Afgelopen keer hebben we het gehad over de relatie die zit in de letter Alef waarmee God zichzelf openbaart. En we hebben het gehad over het beeld wat Hij van zichzelf legt in de schepping van de mens en zijn vrouw. De lysh en de Ishshah.

Vandaag gaan we het hebben over de betekenissen van het woord relatie in het Hebreeuws en in het Grieks.

Chabar

Een van de Hebreeuwse woorden voor relaties is het woord Chabar חבר. Het wordt vertaald met o.a. metgezel, vriend, kameraad. Bv. in:

Daniël 2:17 Daarop ging Daniel naar zijn huis en maakte zijn metgezellen [chabarim] de zaak bekend ..

Wij kennen het woord ‘Chabar’ van het Jiddische woord ‘gabber’. Jij bent mijn gabber, mijn goeie vriend. In het Hebreeuws betekent het woord *chabar* meer dan dat. Het betekent verenigd zijn met, bondgenoot worden van, samengevoegd zijn. Het geeft een hechte relatie aan met de ander.

Het woord *chabar* komt 36 keer voor in het OT en 10 keer daarvan alleen al in Exodus als het beschrijft hoe de tentkleden van de Tabernakel aan elkaar verbonden (*chabar*) moeten zijn.

En als we iets dieper duiken in het woord Chabar, dan zien we ook dat zo een relatie alles te maken heeft met de Heer.

Het woord *chabar* bestaat namelijk uit drie letters in het Hebreeuws. De ‘Chet’ ח, de ‘Beth’ ב en de ‘Resh’ ר.

Resh betekent in het Hebreeuws ‘het Hoofd’. Elke relatie vindt haar volheid in de relatie met ons Hoofd. Ook ons brein wordt gevormd door relaties. Daarover zal Maureen het nog eens gaan hebben. Relaties staan in relatie met ons hoofd. Zo is het ook in de gemeente. Jezus Christus, zo zegt het Woord ons, is het Hoofd van de gemeente.

En als we het Hoofd, de Resh, uit het woord *chabar* halen, dan blijft het woord ‘Chob’ over. En *chob* betekent ‘eigen liefde’. Liefde voor jezelf. Dan is de relatie weg en is er slechts nog liefde voor zichzelf. Vandaar dat we ook worden opgeroepen om altijd terug te gaan naar onze eerste liefde, Jezus Christus. Want zonder Hem is het lichaam dood, zoals ook in de praktijk.

En eigen liefde, de mens centraal, is iets wat we helaas steeds meer zien ontstaan, omdat de relatie met het Hoofd allang niet meer is wat het zou kunnen zijn.

Koinonia

Het Griekse woord voor relaties is het woord *Koinonia* (met accent op de tweede lettergreep ‘no’). Ook deze wordt vaak vertaald met metgezel, of makker. Maar ook dit woord betekent veel meer. We lezen bv in:

Filemon 1:17 Indien gij u dus met mij verbonden [koinonia] weet, neem hem dan op, zoals gij het mij zoudt doen.

Ook dit is een hechte relatie. Het woord betekent: ➔ gemeenschap, verbinding, verwantschap, intimiteit.

En het gaat zelfs zover dat het woord *koinonia* verbonden is met het altaar in Jeruzalem, waar de offers op werden gebracht. Eenieder die deelnam aan het offeren op het altaar was met elkaar in dat offer verbonden. Er ontstond *koinonia*.

Dat is ook wat we lezen bij het Avondmaal dat, met hoe velen we ook zijn, we verbonden zijn in dat ene brood. Dat ene offer, Jezus Christus.

1 Cor. 10:17 Omdat het een brood is, zijn wij, hoe velen ook, een lichaam; wij hebben immers allen deel aan het ene brood.

Ook hierin zien we weer de volheid van een relatie alleen kan zijn door de verbondenheid en relatie met Jezus.

En dat brengt ons terug naar het eerste gebod. God liefhebben, Jezus liefhebben en daarmee verbonden ook je naaste in relatie met jou. Het gaat allemaal om de relatie met Hem in elkaar.

Zo mogen we van vandaag meenemen dat een relatie in het Woord meer is dan alleen een gabber. Het is een innige verbondenheid. Zowel in het Hebreeuws als in het Grieks.

Een innige verbondenheid die alleen haar volheid bereikt in de relatie met onze Heer en Heiland, Jezus Christus.

Deel 4 - Waarom heeft God de mens geschapen?

Ronald Busscher

Als we het over een gezonde relatie hebben dan komt dat altijd van twee kanten.
In een relatie vullen we elkaar aan, helpen we elkaar vanuit genegenheid voor elkaar.
Zo is het ook in het huwelijk, de vrouw is geschapen voor de man om hem tot hulp te zijn.
De verantwoordelijkheid van de man is om zijn vrouw lief te hebben zoals Jezus de Gemeente liefheeft. (Efeze 5:22-33)
Maar dan weten we nog niet waarom God ons heeft geschapen.
Willen we hier een juist antwoord op vinden dan kan dat alleen door Gods Woord.

Het antwoord vinden we onder andere in:

Openbaring 4:11 HSV U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.”

In de Engelse King James staat geschreven “Thou art worthy, O Lord, to receive glory and honour and power: for thou hast created all things, and for thy pleasure they are and were created.”

Wij zijn gewild

Het was Zijn wil dat Hij ons maakte en zelfs voor Zijn plezier. Met wie anders kon Hij zijn volmaakte eenheid en liefde delen? In Genesis 1:31 HSV lezen we: En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed.

Aangezien we naar Gods beeld gemaakt zijn hebben wij het verlangen naar relaties in ons aanwezig. Het was Gods bedoeling om met ons te wandelen, te spreken en betekenis te geven aan elkaar. Zie Genesis 3:8 Dit zijn Gods karaktereigenschappen.

Wij zijn gewild door God in:

Romeinen 11:33-36 HSV O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem eerst iets gegeven en het zal hem vergolden worden? Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.”

Wij zijn dus niet voor onszelf geschapen maar voor God, om Zijn beelddragers op de aarde te zijn, tot verheerlijking en eer van Hem.

In het begin genoot de mens van die volle relatie met God, maar vanaf het allereerste begin had de mens, de keuze gekregen van God, om aan die scheppingswens invulling te geven of niet. Vandaag de dag hebben wij nog steeds die keuze om Hem te eren in ons leven of te onteren. En dat laatste doet Hem pijn.

In het licht van relaties zijn wij als gemeente, als Zijn lichaam, aan elkaar gegeven om elkaar op te bouwen, elkaar betekenis te geven. Het is het hoogste haalbare in relaties om God daarin te verheerlijken.

Het is een groot goed en een geweldige gedachte dat wij, als Zijn schepping, betekenis mogen geven aan Zijn bestaan. Wij mogen Hem vertegenwoordigen. Wij mogen Zijn Naam groot maken. En Hij geniet daarvan en zegent ons daarbij om ons leven betekenis te geven.

Deel 5 - Altijd op zoek naar de relatie

Ronald Busscher

Vorige week hebben we gezien dat we niet voor ons zelf geschapen zijn maar tot eer en glorie van God. Wij mensen zijn de kroon op het werk van de schepping, waar God een relatie mee wil. We zijn niet voor niets naar Zijn beeld geschapen (Genesis 1:27).

Helaas koos de mens ervoor om die relatie te verbreken. Door de leugen van de vijand (de slang (Genesis 3:1) te geloven, verwierpen zij Gods leiderschap en leiding. Dit wordt dus zonde genoemd. Zonde is het overtreden van de wet die God de mensen heeft gegeven om hen te leiden in het leven.

1 Johannes 3:4 BGT “Iedereen die zondigt, komt in opstand tegen God. Want zondigen is hetzelfde als tegen God in opstand komen.”

Dit bracht scheiding tussen de mens en God.

God geeft niet op

Maar God gaf Zijn poging om een relatie aan te gaan met de mens niet op. We zien dat bij een aantal mensen in het Oude Testament. Abel, Henoach en Noach vonden genade in Gods ogen.

Hebreeën 11: 4-7 HSV “Door het geloof heeft Abel God een beter offer gebracht dan Kaïn. Daardoor kreeg hij getuigenis dat hij rechtvaardig was; dit heeft God met het oog op zijn gaven getuigd. En door dit geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is. [5] Door het geloof werd Henoach weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien. En hij werd niet gevonden, omdat God hem weggenomen had. Vóór zijn wegneming kreeg hij namelijk het getuigenis dat hij God behaagde. [6] Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken. [7] Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de ark gebouwd, tot redding van zijn gezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is.”

God koos ook om een relatie met Abraham aan te gaan om hem te maken tot een vader van een natie, God kon zo de relatie met de mens enigszins herstellen. Dit werd de natie Israël genoemd. Dit volk wilde God als voorbeeld gebruiken om Zijn zegeningen en de voordelen van gehoorzaamheid te laten zien.

Deuteronomium 4:5,6 HSV “Zie, ik heb u de verordeningen en bepalingen geleerd, zoals de HEERE, mijn God, mij geboden heeft; om zo te handelen in het midden van het land waarin u zult komen om het in bezit te nemen. [6] Neem ze in acht en doe ze; want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn voor de ogen van de volken, die al deze verordeningen horen zullen en zullen zeggen: Werkelijk, dit grote volk is een wijs en verstandig volk!”

Helaas faalden ook Zijn volk, ze verbraken ook hun relatie met God door rebellie en ongehoorzaamheid aan Gods wetten. Let op, het is dus niet God die de relatie verbreekt maar opnieuw de mens.

Deel 6 - Relaties in het Oude Testament

Frits Altorf

We willen we eerst nog even stil blijven staan bij het onderwerp relaties vanuit het Oude testament.

De ultieme uitingsvorm van God die een relatie zoekt met de mens is in het Oude Testament wel de Tabernakel. Het is God die het volk Israël uit Egypte verlost en samen met hen door de woestijn op weg gaat naar het beloofde land, Kanaän.

En op die reis door de woestijn wil God bij het volk wonen. Dit vinden we letterlijk zo gezegd in: *Exodus 29:45* *Ik zal in het midden van de Israëlieten wonen en Ik zal hun tot een God zijn.*

De Tabernakel

En dat deed Hij in wat wij noemen ‘de Tabernakel’. Het Nederlandse woord tabernakel is afgeleid van het Latijnse woord *tabernaculum*, wat ‘hut’ betekent. De Romeinen gebruikten dat woord destijds voor het onderkomen voor soldaten, dat gewoonlijk bestond uit een tent van leer.

De Jood gebruikt voor de Tabernakel het woord ‘*Misjkan*’, of ‘*Ohel*’, wat een normale verblijfplaats, of gewoon tent betekent. Het wordt daarom ook wel de Tent der Samenkomst genoemd. In het Nieuwe Testament wordt ook gesproken over de tent van God, of eenvoudigweg de tent of de hut. En het komt meer dan 200 keer in het Oude Testament voor.

De tent was de manifestatie van Gods woonplaats in het midden van het volk Israël. Daar bracht men zijn offers. Daar betoonde God Zijn rechtvaardigheid met betrekking tot de zonde en Zijn barmhartigheid ten aanzien van de zondaar. Daar toonde Hij Israël Zijn heerlijkheid en Zijn genade. Daar toonde Hij in de woestijn Zijn relatie met het volk en hoe graag Hij bij hen wilde zijn.

En op die weg door de woestijn werd het volk door Hem begeleid van een leven zónder God naar een leven in eenheid met God. Een leven van verdeeldheid naar eenheid. Of, zoals de Jood het ziet, van de wereld, de letter Beth, naar God, de letter Alef. Ofwel van de twee naar de Eén.

Van de 2 naar de 1

Dit toont zich zelfs in de namen van de vertrekplaats en de aankomst. Egypte en Kanaän. Egypte is in het Hebreeuws eigenlijk Egyptes, een meervoudsvorm, zoals twee een meervoud is van één.

Egypte heet in het Hebreeuws *Mitsrayim* (מצרים). Het is de meervoudsvorm van *matsowr*, wat een omheining, begrenzing, of gebondenheid inhoudt.

Zoals we inmiddels weten heeft elke letter in het Hebreeuws een letterwaarde, zoals bij scrabble bij voorbeeld. En als je de letterwaardes van het woord *Mitsrayim* bij elkaar optelt, dan is dat 380. En als je dat van Kanaän, het beloofde land bij elkaar optelt, dan is dat 190. Dus ook in woordwaardes gaat het volk letterlijk van de 2 naar de 1.

God woonde dus onder Zijn volk in een gewone tent. Een tent, omdat het verplaatsbaar moest zijn. Het geeft aan dat de reis door de woestijn van het leven een trekkend bestaan is. We verlaten de twee, op weg naar de 1.

De woestijn van het leven is niet een plaats om te blijven zitten, want het reisdoel ligt ergens anders. Ons reisdoel is de volledige eenheid met God waartoe we in ons leven worden gevormd.

Het is een proces van op weg gaan met Hem, een proces van beweging, Pinksterbeweging! En op die reis van wandel en vorming is God in ons midden.

Die reis naar die complete eenheid in relatie met God komt ook in de Tabernakel tot uitdrukking. Voor de Jood verloopt het leven van Oost naar West. De zon komt op in het Oosten en gaat onder in het Westen. Daarom is ook de ingang van de Tabernakel in het Oosten en staat het heilige der heiligen aan de andere kant in het Westen.

En gedurende de reis op weg naar Kanaän, werd de tent meegenomen en op de volgende verblijfplaats als eerste opgezet. Als deze stond, dan werden de 12 stammen van het volk in een door God bepaalde orde opgesteld rondom de tent der samenkomst. Alleen de Levieten die sloegen hun tenten direct rondom de Tabernakel. Zij waren het die het dichtst in relatie stonden met God door middel van hun priesterlijke taak.

Op die manier stond God letterlijk in het midden. Hij was het centrale punt. Twaalf stammen om Hem heen, dan de priesterlijke Levieten en Hij in het midden. Net als de klok met twaalf uren en met de wijzers in het midden.

En als we dan bedenken dat wij, als kinderen van God, ook worden gezien als priesters, zoals Petrus zegt in:

1 Petrus 2:5 laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus.

Dan is ook de les die we hieruit mogen meenemen: Waar staat de relatie met God in jouw leven? Staat Hij als eerste in het midden, of bouwen we eerst alles rondom ons, waardoor er uiteindelijk nog maar weinig plek is voor Hem?

Zijn wij zo dicht bij Hem om die priesterlijke taak te vervullen?

Deel 7 - Jezus onder ons

Frits Altorf

Hoe mooi is het dat de Tabernakel ook alles te maken heeft met Jezus en Zijn komst. Johannes begint zijn Evangelie met de woorden:

Johannes 1:14 Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd...

Met het Woord wordt hier Jezus beschreven. Jezus die onder ons heeft gewoond. En het woord ‘gewoond’ is het Griekse werkwoord ‘*ske’no-oo*’ (σκηνω). En dat is het woord wat letterlijk betekent ‘de tent opzetten’. Anders gezegd staat hier dus dat Jezus onder ons heeft ‘getabernakeld’. Of zoals de brief aan de Hebreeënen zegt:

Hebreeënen 9:11 Maar Christus ... de grotere en meer volmaakte tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van deze schepping.

Jezus is gekomen om in een tent onder ons te wonen. Een tent niet door mensen handen gemaakt, maar door God zelf. God de Vader heeft Hem verwekt als mens in Maria en de tent was Zijn lichaam. God gekomen in de tent van het vlees.

Mattheüs 1:23 Zie, de maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal Hem de naam Immanuel geven, hetgeen betekent: God met ons.

Gelijkenis tussen de tabernakel in de woestijn en Jezus

We zien dan ook de gelijkenissen van de Tabernakel toen in de woestijn en Jezus die onder ons heeft getabernakeld.

- De tabernakel was in de woestijn slechts een tijdelijke inzetting. Ook Jezus verbleef niet meer dan 33 jaar in Zijn ‘tabernakel’ onder Zijn volk.
- De tabernakel moest voortdurend verplaatst worden. En zo reisde de Heere ook van de ene plaats naar de andere om de relatie met de Vader te bewerkstelligen.
- Rondom de Tabernakel stonden de twaalf stammen van het volk Israël. Rondom Jezus had Hij zich 12 discipelen verzameld.
- De tabernakel was er voor het gebruik in de woestijn. De woestijn weerspiegelt ook de omstandigheden waarin de Heere Zijn leven op aarde leidde. Hij werd gelegd in een kribbe. Groeide op als een eenvoudige timmermanszoon. Hij had geen plaats waar Hij Zijn hoofd kon neerleggen. Ook Zijn graf was niet het Zijne. En dan nog maar niet te spreken van de vijandschap en de doodstrijd die Hij moest verduren in Zijn leven.
- De tabernakel zag er, van buitenaf, niet bijzonder mooi uit. Voor het oog was er aan de buitenkant weinig aantrekkelijks aan. Ook van de Heere Jezus lezen we in Jesaja:
Jesaja 53:2 Gestalte of glorie had Hij niet; als wij Hem aanzagen, was er geen gedaante dat wij Hem begeerd zouden hebben.

Eenmaal in het beloofde land aangekomen werd er later door Salomo een tempel gebouwd waar God in ging wonen. Het was een vaste plek, omdat het doel was bereikt.

Ook de tijdelijke tabernakel van Jezus zou plaats gaan maken voor een vaste tempel. Een vast verblijf waarover we lezen in het boek Openbaring:

Openbaring 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; ...² En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel ...³ En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn...

We zien dus dat God de Vader onder Zijn volk woont in het Oude Testament. God de Zoon die onder Zijn volk woont in het Nieuwe testament. God als Drie-Eenheid onder Zijn volk woont in de komende wereld, waarin Jezus als Koning zal heersen.

Gods Geest onder ons

Maar we zien ook in onze tijd dat God door Zijn Geest onder de mensen wil wonen en wel door jou en mij. Petrus en ook andere verzen in de Bijbel vergelijken ons leven met het wonen in een tent, zoals in:

2 Petrus 1:13 Ik acht het mijn plicht, zolang ik in deze tent ben, u door herinnering wakker te houden, ¹⁴ want ik weet, dat het afleggen van mijn tent spoedig komt,

En in onze tent woont ook God, zoals Paulus schrijft in:

1 Corinthiërs 3:16 Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont?

En ook door ons heen wil Hij onder de mensen wonen, opdat door ons Gods heerlijkheid wordt gezien als trouwe God en Vader. Dat we flexibel zijn in waar we die boodschap mogen brengen. Niet vastgeroest zitten binnen onze vertrouwde relaties, maar het op plekken mogen brengen waar we nog nooit zijn geweest.

Dat is de opdracht die Jezus ons meegaf voordat Hij Zijn tent verliet op aarde en zei:

Johannes 20:21 Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.

En zo leeft God van eeuwigheid tot eeuwigheid onder Zijn volk. Puur en alleen omdat Hij ons liefheeft en bij ons wil zijn. Dat is de ultieme relatie van God naar de mens.

Deel 8 - Op Gods manier

Ronald Busscher

Zoals we gezien hebben is het altijd God die het initiatief heeft getoond en nog steeds toont om onder de mensen te wonen. Een belangrijk punt is dat het altijd op Gods manier gaat. Tot in details werd aan Mozes door God zelf gezegd hoe de tabernakel eruit moest komen te zien. De manier waarop Jezus onder ons heeft gewandeld maar ook de wedergeboorte gaan op Gods manier.

God heeft zelf de wetten bepaald en de grenzen waar binnen de mens kan opereren. God heeft, omdat Hij zo Heilig is, en de zondaar daardoor niet in Zijn aanwezigheid kan komen, bepaalt dat er een middelaar tussen Hem en de mens moest zijn. De zondaar zou verteerd worden door de Heiligheid van God.

In Hebreeën 9:22 HSV En bijna alles wordt volgens de wet door bloed gereinigd, en zonder het vergieten van bloed vindt er geen vergeving plaats.”.

De Middelaar

In het Oude testament waren het de priesters die als middelaar diende in de tabernakel.

De priester zorgde dan dat het slachtoffer op de juiste wijze werd geslacht, er moest altijd bloed vloeien. Het probleem was alleen dat je iedere keer opnieuw een offer moest brengen als je had gezondigd.

In het nieuwe testament is er nog maar 1 middelaar:

1 Timotheüs 2:5,6 HSV Want er is één God. Er is ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus. Hij heeft Zich gegeven als een losprijs voor allen. Dit is het getuigenis op de door God bestemde tijd.”

Zo is door het perfecte offer van Christus de zonde echt volledig weggedaan, uitgewist, maar hier stopt het niet. Jezus als mens kon niet overal tegelijk zijn en daarom heeft God voorzien in een Trooster, de Heilige Geest waardoor God in een constante relatie met de mens wil zijn.

Johannes 14:16,17 HSV “En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, 17 namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn.”

Gods Geest

De Geest is de Geest van de drieenige God

Johannes 14:20,21 HSV. “Op die dag zult u inzien dat Ik in Mijn Vader ben, en u in Mij, en Ik in u. Wie Mijn geboden heeft en die in acht neemt, die is het die Mij liefheeft, en wie Mij liefheeft, hem zal Mijn Vader liefhebben; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren.”

Johannes 14:23-26 “Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en bij hem intrek nemen. 24 Wie Mij niet liefheeft, neemt Mijn woorden niet in acht; en het woord dat u hoort, is niet van Mij, maar van de Vader, Die Mij gezonden heeft. 25 Deze dingen heb Ik tot u gesproken, terwijl Ik bij u verblijf. 26 Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.

Op dat moment dat je de Geest ontvangt ben je wedergeboren. Dit is de relatie die God wil met de mensen, op Zijn manier. Een relatie door de inwoning van de Heilige Geest waardoor wij eigenlijk een wandelende tabernakel zijn geworden.

1 Korintiërs 6:19,20 HSV “Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.”

Gods drijfveer

Maar wat is de drijfveer van God om zich constant uit te strekken naar de mens?

De drijfveer zit in het karakter van God.

De relatie die God met ons wil hebben, is geworteld in Zijn liefde. Johannes 3:16 is het perfecte voorbeeld van Gods volmaakte liefde voor jou: *"Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft."*

Geen enkel ander vers in de Bijbel vat Gods relatie met de mensheid en Zijn ultieme liefde voor ons samen. Het vertelt ons dat de liefde die God voor ons heeft en de omvang van die liefde zo groot is dat Hij zijn enige Zoon voor ons heeft geofferd. Gods liefde voor ons, inspireert onze liefde voor God. De Bijbel bewijst dat het God is die verlangt naar een relatie met zijn schepsel de mens.

Deel 9 - Gods relatie met ons door heel de Bijbel

Frits Altorf

We hebben inmiddels mogen leren dat God van Zijn kant er alles doet en heeft gedaan, om een relatie mogelijk te maken met Zijn schepping, de mens. Anders had je vandaag ook niet naar deze studie kunnen kijken.

Om het even op een rijtje te zetten: Het begon al in Genesis bij de Hof van Eden, vervolgens door het Oude Testament, waar God onder Zijn volk was in de wolk, in een tabernakel en later in de tempel.

In de Evangeliën hebben we gezien dat van Jezus wordt gezegd dat Hij onder de mensen heeft getabernakeld, onder ons heeft gewoond.

En we hebben de brieven van Paulus ook gezien dat, nadat Jezus is teruggekeerd naar Zijn Vader, dat Hij nu zelfs in eenieder woont door de Heilige Geest. Dat nu wij Zijn tabernakel zijn. Of, zoals Ronald de afgelopen keer zei: “Door de inwoning van de Heilige Geest zijn wij eigenlijk een wandelende tabernakel geworden.”

Dus we komen de tabernakel tegen in het Oude Testament, de Evangeliën, de brieven van Paulus en als laatste ook in het boek Openbaring, waar we vandaag naar zullen kijken.

Opb 21:1-6 (HSV)

En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is. En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.

Voor vandaag wil ik hier twee dingen uithalen en de volgende keer stilstaan bij een cruciale vraag, en wel: Gaat dit over iets wat nog moet gebeuren, of wat nu al is gebeurd?

Openbaring 21 toekomst of verleden?

De tabernakel.

Ook hier zien we weer dat er ook nu wordt gesproken over God die bij de mensen woont. Waarin? In de tent van God.

Ook hier is het Griekse woord voor ‘tent’ weer het woord ‘*tabernakel*’. Dus ook in het laatste boek van de Bijbel is het nog steeds God die onder ons wil wonen in Zijn tabernakel.

Heel de Bijbel door zoekt Hij dus de relatie. Met de mens. Hoe dichterbij, hoe beter.

Zijn relatie verloopt van bij hun in een wolkkolom, naar onder hun in een tent, naar onder hen in een prachtige tempel. Naar onder de mensen als Persoon, naar in ons, en met ons.

En de enige vraag die Hij ons stelt is: Wil jij die relatie met mij? Van Zijn kant is het wel duidelijk. Maar van onze kant? Hij zegt ook in Openbaringen:

Opb 3:20 (HSV) Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.”

En maaltijd houden is voor de Heer de ultieme eenheid en relatie, zoals we dat ook altijd uitspreken bij het nemen van het Avondmaal.

De zee.

We hebben net gelezen in

Opb 21:1 En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer.

Waarom is de zee er niet meer? Goeie vraag!

De zee heeft voor de Jood een bijzondere betekenis. Als een Jood aan de zee denkt, dan komt de Schelfzee in gedachte bij de bevrijding uit Egypte.

We hebben het er al een keer over gehad dat de bevrijding uit Egypte inhoudt dat ze gaan van de twee(heid), verdeeldheid, naar de Een(heid) met God. Van de wereld naar het beloofde land, Kanaän. Kijk anders even deel 6 terug.

Om Egypte achter zich te laten en op weg te gaan naar de eenheid met God, moesten ze door de Schelfzee. Althans wij vertalen dat met Schelfzee. In het Hebreeuws is het de Jam (zee) Soef. Jam Soef betekent letterlijk: “De zee van het einde”. Na de Jam Soef kwam het nieuwe begin.

Dus bij het oversteken van de Jam Soef lieten ze Egypte, de wereld, achter en stapten ze het nieuwe begin in. Liete de verdeeldheid achter en op weg naar de eenheid met God.

Het leger van de farao kon niet over de Jam Soef en vond daar de dood. Het was het einde voor de wereld. Het nieuwe was begonnen. Voor de wereld is de zee de grens. Zonder God kom je niet verder.

Het geval wil dat het oversteken van de Jam Soef op de 7^e dag was na hun vertrek. Op de achtste dag hadden ze Egypte achter zich gelaten.

De achtste dag is altijd in de Bijbel een nieuw iets. Daarom moest de Jood zich ook op de achtste dag laten besnijden, want hij was nu deel van het verbond met God.

Daarom was ook het Pesach feest, wat alles te maken heeft met de bevrijding uit Egypte, zeven dagen. 7 Dagen waarin ze zich afscheiden van de wereld en een nieuwe start maakten.

Daarom ook zijn er 7 door God ingestelde feesten, waarvan Loofhuttenfeest de laatste is in de 7^e maand van het jaar en ook wel het feest van de tabernakel wordt genoemd!

Maar waarom is er dan geen zee meer? Omdat ook wij door de doop in het lichaam van Christus zijn gegaan van de wereld, naar Gods Koninkrijk. Ook wij zijn geestelijk door de Schelfzee gegaan, van Egypte naar het beloofde land.

Titus 3:5-6 (HSV) Hij maakte Hij ons zalig ... door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest. Die heeft Hij in rijke mate over ons uitgegoten door Jezus Christus, onze Zaligmaker.

En daarom is er geen zee meer. Want het oude is voorbijgegaan en het nieuwe is gekomen. Eens gered, altijd gered! Er is geen zee van dood meer, Christus heeft de dood overwonnen!

Deel 10 - Openbaring 21 toekomst of verleden (2)

Frits Altorf

De vraag die nog openstaat is: Gaat dit over iets wat nog moet gebeuren, of wat nu al is gebeurd? Gaat het over gebeurtenissen die duizenden jaren later zouden gaan gebeuren, of over iets wat er toen stond te gebeuren en ook nu al ons deel is?

Zonder op al te veel detail in te gaan, wil ik een paar punten aanhalen, waardoor ook Openbaring 21, waar we het de vorige keer over hebben gehad, in een ander daglicht zou kunnen komen te staan. En daarmee ook heel het boek Openbaring.

Aan wie geadresseerd?

Laten we beginnen te lezen in het eerste hoofdstuk van Openbaring. Aan wie is de brief geadresseerd?

Vers 4: Aan de zeven gemeenten die in Asia zijn.

Hij schrijft dus aan 7 gemeenten die op dat moment bestaan. 7 Gemeenten die eigenlijk alleen nog maar uit Joden bestaat die verspreid zijn over Asia. Hij zegt ook later welke gemeenten dat zijn, namelijk in vers 11:

“Wat u ziet, schrijf dat op een boekrol en stuur het aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: naar Efeze, naar Smyrna, naar Pergamus, naar Thyatira, naar Sardis, naar Filadelfia en naar Laodicea.”

Zeven gemeenten die allemaal in het huidige west Turkije lagen en waarvan vele resten nog aanwezig zijn.

Voor wanneer?

Het is dus een brief die gericht is aan die 7 gemeenten en met name ook nog aan de engelen van die gemeenten, of te wel, de boodschappers, degenen die daar het Woord brachten, of de lezing deden. En Johannes begint zijn brief door aan deze mannen te schrijven:

Opb 1:1-3, HSV

Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden, en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven. Deze heeft van het Woord van God getuigd en van het getuigenis van Jezus Christus, alles wat hij gezien heeft. Zalig is hij die leest en zijn zij die horen de woorden van de profetie, en die in acht nemen wat daarin geschreven staat, want de tijd is nabij.

In deze verzen valt het op dat hij schrijft over iets wat spoedig moet gebeuren (vers 1).

Het Griekse woord voor spoedig is ‘tachos’ en dat betekent ‘met snelheid’. De NBG vertaalt het met ‘weldra’ en de SV met ‘die haast geschieden moeten’. De vertaling van het Boek zegt ‘binnenkort’ en de Amerikaanse vertaling met ‘which must shortly come to pass’.

Over een ding zijn ze het allemaal eens: Johannes schrijft over iets wat er binnenkort aan zit te komen. Niet over iets wat over 1000 jaar of meer zou gebeuren, maar binnenkort.

Daarom herhaalt hij dat in vers 3 met: de tijd is nabij! De tijd is ‘eggus’ hetgeen ‘dichtbij’ betekent. Niet ver weg meer in tijd dus.

Helemaal aan het einde van de brief herhaalt hij deze woorden nog eens en zegt in

Opb.22:10 En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet; want de tijd is nabij.

Verzegel het niet, verberg het niet, maar laat het openbaar, want de tijd is nabij...

En eigenlijk is dat ook logisch. Want waarom zou Johannes iets moeten schrijven aan die gemeenten wat ze moeten voorlezen in de gemeente als het over iets gaat wat zij niet meemaken? Over iets wat 1000en jaren later pas zou gebeuren?

Zou het dan niet logischer zijn als de brief begon met:

“Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten alvast te laten zien wat er over duizend jaar zal geschieden”, ?

Kortom, Johannes schrijft iets wat er in de tijd van deze gemeenten staat te gebeuren. Er stond iets te gebeuren wat alles zou gaan veranderen. En zonder in verdere details te treden, denk ik dat dit allemaal gaat over het te niet doen van heel de Joodse religie, al haar offerandes en het gebruik van de tempel en het in werking treden van een nieuw verbond in Christus, die het offer voor altijd heeft gebracht, voor eenieder die in Hem gelooft.

Het nieuwe Jeruzalem

We kunnen er heel veel over zeggen en met elkaar over van gedachte wisselen, maar vanuit dit oogpunt wil ik twee dingen aanhalen van de tekst van vorige week en zien of dit past binnen dit kader. We hebben het al gehad over de tabernakel, dat God met ons is. We hebben het al gehad over de zee, die aangeeft dat de dood is overwonnen in Christus.

Nu uit diezelfde tekst nog twee punten, heel kort:

Opb.21:2 En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel ...

Wat is die heilige stad? Hoezo uit de hemel neergedaald? Als we schrift met schrift vergelijken dan lezen we in:

Hebr.12:18 U bent niet tot een tastbare berg genaderd, en tot een brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind . . . ²² Maar u bent genaderd tot de berg Sion en tot de stad van de levende God, tot het hemelse Jeruzalem en tot tienduizendtallen van engelen, ²³ tot een feestelijke vergadering en de gemeente van de eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn ...

Het nieuwe Jeruzalem, wat het oude Jeruzalem en haar religie vervangt, is de gemeente van de eerstgeborenen, opgeschreven in en ook verwekt vanuit de hemel!

Wij zijn dat nieuwe Jeruzalem. Nu al! En ook toen al, bijna, bij die 7 gemeenten te Asia, want Jeruzalem en de tempel waren nog net niet met de grond gelijk gemaakt!

De nieuwe wereld

Opb. 21:5 En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.

Klinkt dat niet bekend?

2Cor.5:17 Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

Ook hier zien we weer dat het oude, de wereld, haar zonden en daarmee de dood, zijn voorbij in Christus Jezus. In Hem hebben we een nieuw verbond. Er is geen veroordeling meer. Er is geen zee meer.

Rom.8:1 Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.

Dat is de geweldige boodschap van het Evangelie, wat er bij de 7 gemeenten in Asia nog even goed wordt ingepompt, want ze gingen een zware tijd tegemoet.

Dus als antwoord op de vraag waarmee we begonnen: Gaat het boek openbaring over iets wat nog moet gebeuren, of wat al is gebeurd? Is het antwoord: Over iets wat toen nog stond te gebeuren, maar nu al is gebeurd.

Deel 11 - De relatie van mens naar God

Frits Altorf

We hebben het gehad over het gegeven dat God een God is van relaties. Het zit in Zijn wezen. Het zit in Zijn Naam. Het zit in de Drie-eenheid. Het is de rode draad door heel de Bijbel heen. En omdat wij geschapen zijn naar Zijn beeld, zijn ook wij in wezen mensen die afhankelijk zijn van relaties.

We hebben het inmiddels ook gehad over de relatie van God naar de mens. Hoe Hij zich door heel de Bijbel uitstrekt om in relatie te komen met de mens. Hoe Hij onder de mens wil wonen en gewoond heeft. Hoe Hij onder de mens heeft geleefd en nu zelfs in de gelovigen leeft door de Heilige Geest.

De komende weken gaan we het hebben over de relatie van de mens naar God. Dus nu niet van boven naar beneden, maar van beneden naar boven.

De blokkade

In dit deel zullen we het hebben over het feit dat die relatie van mens naar God van huis uit niet mogelijk is. En dat wordt door heel de Bijbel heen ook wel duidelijk gemaakt. In die relatie zit een blokkade en die blokkade noemen we zonde.

De zonde, die deel van ons is, is het gevolg van wat Adam deed in de Hof van Eden.

Rom.5:12 door één mens is de zonde in de wereld gekomen, en door de zonde de dood, en zo de dood over alle mensen is gekomen, in wie allen gezondigd hebben.

1Cor.15:21 de dood er is door één mens

Zonde

Maar wat is eigenlijk ‘zonde’? Ik gok dat je waarschijnlijk iets zal gaan zeggen als: ‘zonde is dat je de wetten van God overtreedt’. Of: zonde is ongehoorzaam zijn aan God. Of: zonde is datgene doen wat God boos maakt...

Maar in de breedste zin van het woord is zonde alles wat wij doen om de relatie met God te blokkeren, of op zijn minst te verstoren.

Te blokkeren als we niet in Christus geloven en te verstoren als we wel in Hem geloven. En zonde is daarmee hét ingrediënt welke ervoor zorgt dat we tekortschieten in het doel wat God met ons voorheeft, namelijk een innige relatie met Hem.

En dat is begonnen bij Adam. En we hoeven heus niet Adam daarvoor aan te kijken en hem alle schuld in de schoenen te schuiven, want als jij daar in de Hof van Eden was geweest, dan had je precies hetzelfde gedaan.

Maar daardoor zijn wij allemaal in zonde geboren vanaf de moederschoot.

Wij hebben allemaal onze zondige natuur meegekregen van onze eerste voorvader, Adam. Dat is gewoon in lijn met andere erfelijke eigenschappen.

We kunnen het jammer vinden dat je, net zoals je ouders, bruine ogen hebt, terwijl je blauwe wil, maar het is niet anders.

Je kan het jammer vinden dat je maar 1 meter 65 bent, maar het is niet anders. Het zit in onze genen. Net zoals onze zondige natuur in onze genen zit.

Je hebt vast weleens een filmpje gezien waarin een kind iets doet wat eigenlijk niet mag. Je hoeft een kind dat niet te leren. Je zal het een kind moeten afleren om niet te doen wat niet mag. En dat is precies wat het Woord ons zegt. David schrijft een Psalm nadat hij betrappt is op overspel en daar de consequenties van moet dragen. Hij schrijft daarover in:

Psalm 51:5 Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, in zonde heeft mijn moeder mij ontvangen.

Vanaf de geboorte zit de zonde in ons. Dat is heel wat anders als het spreekwoord wat wij gebruiken: “zo onschuldig als een pasgeboren kind.”

Wij zondigen, omdat we zondaars zijn, door Adams keuze. En we zijn zondaars, omdat we zondigen, door onze keuze.

Om het goed te laten doordringen enkele nóg duidelijkere teksten:

1Joh.1:8 Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en is de waarheid niet in ons.

Jes. 53:6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg.

Psalm 14:3 Zij allen zijn afgedwaald, tezamen zijn zij verdorven; er is niemand die goeddoet, zelfs niet één.

Ik denk dat we wel tot de conclusie kunnen komen dat we allemaal de boot vanuit onszelf missen. Dat elk mens geboren wordt met de geaardheid om zichzelf op de eerste plaats te zetten. Om, evenals Adam en Eva, gevolg te geven aan de verleiding om jezelf tot god te verheffen. Ik ben belangrijk. Niet die ander en daarmee ook niet God.

Naakt en bedekken

En dat bemerkten ze al direct na het eten van de verboden vrucht. Na het eten van de vrucht bemerkten zij dat ze naakt waren, ze verstopten zich en bedekten zich met schorten van vijgenbladeren.

Twee opmerkingen in het kort over naakt en bedekken:

1^e. Het woord ‘naakt’ (עָרֹם - ‘aruwm) komt van hetzelfde woord wat voor de slang wordt gebruikt als er staat dat hij het listigste was van alle dieren. De mens merkte dat ze listig was. Sluw.

Het woordenboek vertaald sluw met: Achterbaks, Bedrieglijk, Doortrapt, Geniepig. De mens kwam er dus gelijk achter dat het slechte in hen zat en proberen dat te bedekken.

2^e. Ze konden zich slechts met een schort bedekken. Als wij ons denken te kunnen verstoppen voor God, dan stelt een schort voor God niets voor. Het is hetzelfde als een kind zijn ogen bedekt met de handen en denkt dat niemand hem of haar ziet. Onze ware aard zal altijd aan het licht komen.

Zoals Paulus tot de ontdekking kwam:

Rom. 7:21 Zo vind ik dan deze regel: als ik het goede wens te doen, is het kwade bij mij aanwezig

Maar is dat dan wel eerlijk, dat wij zo staan in relatie tot God, alleen maar omdat Adam de fout in ging en ik toch niet?

Daar gaan we volgende week op in en ook dat Hij daarvoor een oplossing heeft.

Deel 12 - Zonde in onze genen

Frits Altorf

Vorige week hebben we gezien dat er een blokkade is vanuit de mens om een relatie aan te kunnen gaan met God. De zonde die in ons zit vanaf onze geboorte, doorgegeven van generatie op generatie, ontnemt ons dat. Zonde die in ons zit door wat er bij Adam gebeurde. En daarmee vallen we allemaal onder het oordeel van God.

Maar, is dat niet oneerlijk? Iets wat een ander deed, maakt dat ik daar de consequenties van moet dragen? Had God dat niet kunnen voorkomen dan, door die boom van kennis van goed en kwaad niet in de Hof van Eden te plaatsen? Overviel het God dat Adam van die boom heeft gegeten, met alle consequenties van dien?

Nee, natuurlijk niet. Efeze 1 vertelt ons dat dit alles al was vastgelegd voordat er iets geschapen was, dus ook voordat de mens in de Hof was. God wist dat dit zou gebeuren en weer met als doel dat Hij een intieme, echte, oprechte relatie wilde met de mens vanuit beide kanten.

We zijn dan wel in zonde geboren en missen daarmee de heerlijkheid van God, maar we zijn ook geboren met twee andere eigenschappen.

De leegte in ons

Ten eerste heeft de mens bij het verlaten van de Hof van Eden niet alleen een leegte achtergelaten, maar ook een leegte meegenomen.

Een leegte welke de mens toch ergens doet zoeken naar iets van God. Vandaar dat er zoveel soorten godsdiensten zijn en zelfs mensen die nergens in geloven, geloven dat er niets is.

En die leegte doet ons zoeken, waarvan God zegt dat, als we Hem oprecht zoeken, we hem zullen vinden. De wijze Salomo zegt ons:

Spr. 8:17 Mensen die Mij zoeken, zullen Mij ook vinden.

En met name Jezus zegt:

Mat. 7:7, 8 Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Want ieder die bidt, die ontvangt; wie zoekt, die vindt; en voor wie klopt zal opengedaan worden.

Keuzes

Maar daarnaast zijn we ook geboren met het kunnen maken van keuzes. We hebben de mogelijkheid om te kiezen Hem oprecht te zoeken. Te kiezen om mét, of zónder God te leven. We hebben de keuze om tot Zijn doel te komen, om met, of zonder een relatie met Hem te leven.

Hetzelfde Bijbelgedeelte dat ons vertelt over de zonde die in ons is, geeft ons ook de oplossing:

Rom. 5:19 Want zoals door de ongehoorzaamheid van de ene mens velen als zondaars aangemerkt worden, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van de Ene velen als rechtvaardigen aangemerkt worden.

Adam verloor – Jezus overwon

God is rechtvaardig in het dóór-geven van zonde aan heel de mensheid door die ene mens Adam, maar Hij is net zo rechtvaardig om zonde te vér-geven door die Ene mens, de tweede Adam, Jezus Christus.

Hij stierf voor de zonde van de wereld, dat is genade en geeft ons de mogelijkheid om tot God te kunnen komen. Het bekende Bijbelvers:

“Joh. 3:16 Want God had de wereld zo lief dat Hij Zijn enige Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Wedergeboorte

Ja maar hoe kan ik geloven in Hem als ik die relatie niet heb? Dat was ook de vraag van Nikodemus als Jezus tegen hem zegt:

Joh. 3:3 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.

En zijn vraag is dan:

Joh. 3:4, 5 Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? ... Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.

De enige manier waardoor wij tot die relatie kunnen komen met de Heer is door opnieuw geboren te worden.

Adam leefde lichamelijk, maar stierf geestelijk. Bij de wedergeboorte worden we geestelijk levend en sterven we stukje bij beetje naar het vlees.

En bij die wedergeboorte gebeurt er wezenlijk iets in ons waardoor onze relatie met God op een ander peil komt te staan.

Er staat al in het Oude Testament:

Eze 36:26-27 Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven. Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt.

Het is God zelf die in ons bewerkt dat we in die relatie met Hem mogen komen te staan.

Ook het Nieuwe Testament bevestigt dat:

Titus 3:5, 6 Hij maakte ons zalig, niet op grond van de werken van rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar vanwege Zijn barmhartigheid, door het bad van de wedergeboorte en de vernieuwing door de Heilige Geest. Die heeft Hij in rijke mate over ons uitgegoten door Jezus Christus, onze Zaligmaker

De oplossing

God wil zó graag die relatie met ons, dat Hij daarvoor ook de oplossing geeft door het volbrachte werk in Christus en wij mogen leven met Hem.

En dat alles door die meegegeven leegte, die op zoek gaat, met de mogelijkheid Hem te vinden en wedergeboren te mogen worden. Dan is rechtgetrokken waarmee we zijn begonnen:

1Cor. 15:22 Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

2Cor. 5:21 Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem.

Eigenlijk kan je zeggen dat wij daardoor nu al deels terug zijn in de Hof van Eden. In het kort ziet het er als volgt uit:

- In het begin was er een eenheid tussen God en Zijn schepping. Toen kwam daar scheiding in door het eten van de verboden vrucht en de mens leefde zonder God, met alle gevolgen van dien.
- God zocht weer die eenheid en gaf daarvoor aan de mens de wet en de offerandes, om te kunnen dealen met de gevolgen van zonde en toch deel te kunnen uitmaken van Zijn aanwezigheid.
- Dat veranderde compleet toen Jezus naar de aarde kwam. Hij was het toonbeeld van Gods Koninkrijk. Hij bracht de hemel op aarde. Hij vergaf zonden, Hij genas, Hij toonde hoe het was om Gods Koninkrijk op aarde te mogen hebben.
- Hij leerde het gebed: Vader, Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde.
- Daarna ging Jezus terug naar de Vader en gaf Hij Zijn Geest aan eenieder die gelooft, waardoor ook wij, nu geleid door Hem, deel uitmaken van Zijn hemels Koninkrijk.
- Door onze zondige natuur komt dat nog niet ten volle tot uitdrukking, maar we zijn langzaam op weg om weer die volledige eenheid met God te mogen zien waar worden.

Door die wedergeboorte doorbreken we dus de grens van het niet in relatie kunnen staan met God, naar deel te zijn van Zijn hemels Koninkrijk hier en nu.

Alleen in die ontstane relatie gaat het ook niet van een leien dakje. Daar zitten ook verstoringen in door de zonde die nog steeds deel van ons is. Maar daar gaan we de komende weken verder op in.

Deel 13 - Obstakels in de relatie met God.

Ronald Busscher

De strijd

Waarschijnlijk ken je het lied wel waarin we zingen: Gods weg is de beste, de beste altijd. Maar waarom ervaren we dan zo'n strijd om die weg te blijven volgen?

Paulus in zegt tegen de Romeinen in:

Rom. 7:14-25 Want wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde. Wat ik namelijk teweegbreng, doorzie ik niet, want niet wat ik wil, dat doe ik, maar wat ik haat, dat doe ik. En als ik dat doe wat ik niet wil, val ik de wet bij dat zij goed is. Nu ben ik het echter niet meer die dit teweegbrengt, maar de zonde die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Als ik nu dat doe wat ik niet wil, breng ik dat niet meer teweeg, maar de zonde die in mij woont. Ik ontdek dus deze wet in mij: dat, als ik het goede wil doen, het kwade dicht bij mij ligt. Want naar de innerlijke mens verheug ik mij in de wet van God. Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die tegen de wet van mijn verstand strijd voert en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam van deze dood? Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.

Strijd tussen vlees en geest

We zien hier een strijd tussen het vlees en de Geest, mijn verstand wordt aangevallen door mijn vlees waarin een andere wet leeft namelijk die van de zonde.

In Galaten 5:16-21 staat zowel de oplossing als het probleem en de werken van het vlees.

De oplossing: “Maar ik zeg: Wandel door de Geest en u zult zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.”

Het probleem: “Want het vlees begeert tegen de Geest in, en de Geest tegen het vlees in; en die staan tegenover elkaar, zodat u niet doet wat u zou willen.”

Oplossing: “Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet.”

De werken van het vlees: Het is bekend wat de werken van het vlees zijn, namelijk overspel, hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, vijandschappen, ruzie, afgunst, woede-uitbarstingen, egoïsme, onenigheid, afwijkingen in de leer, jaloersheid, moord, dronkenschap, zwelgpacten, en dergelijke; waarvan ik u voorzeg, zoals ik ook al eerder gezegd heb, dat wie zulke dingen doen, het Koninkrijk van God niet zullen beërven.

De tekst uit Matheus 26:41 wordt vaak gebruikt als excuus namelijk: het vlees is zwak.

Maar net als Paulus ervaren we iedere dag strijd tussen enerzijds de begeerte van ons vlees en anderzijds het verlangen om te gehoorzamen aan de Geest.

Het vlees kan soms obstakels opwerpen die, als we niet opletten, een struikelblok worden in ons geloofsleven.

Struikelblok, Skandalon

Een Struikelblok, in het Grieks ‘skandalon’, betekent in Gods Woord onder andere: Dat wat iemand in geestelijke zin ten val brengt, dat wil zeggen tot zonde of afwijzing van God brengt. Het

kan daarbij zowel betrekking hebben op personen (bv. Matheus 13:41; Matheus 16:23) als op handelwijzen (bv. Romeinen 14:13; 1 Johannes 2:10) of verleidingen in het algemeen (bv. Lucas 17:1).

In dat verband vinden we verschillende malen de uitdrukking ‘een struikelblok opwerpen’ *ballō skandalon*, (Romeinen 14:13 en Openbaring 2:14 HSV).

De volgende keer gaan we verder met een aantal Bijbelse voorbeelden waar er struikelblokken waren ontstaan die de relatie met God zelfs verhinderden.

Deel 14 - Obstakels in de relatie met God (2)

Ronald Busscher

We gaan vandaag kijken naar de obstakels die tussen de mens en God kunnen staan, en ons verhinderen om Hem te volgen.

Wel kennis hebben maar niet het juiste hart.

Marcus 10:17-23 HSV

[17] En toen Hij naar buiten ging om op weg te gaan, snelde er iemand naar Hem toe, viel voor Hem op de knieën en vroeg Hem: Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven? [18] En Jezus zei tegen hem: Waarom noemt u Mij goed? Niemand is goed behalve Eén, namelijk God.

[19] U kent de geboden: U zult geen overspel plegen; u zult niet doden; u zult niet stelen; u zult geen vals getuigenis afleggen; u zult niemand benadelen; eer uw vader en uw moeder. [20] Maar hij antwoordde Hem: Meester, al deze dingen heb ik in acht genomen van mijn jeugd af.

[21] En Jezus keek hem aan en had hem lief, en Hij zei tegen hem: Eén ding ontbreekt u: ga heen, verkoop alles wat u hebt en geef het aan de armen en u zult een schat hebben in de hemel; en kom dan, neem het kruis op en volg Mij. [22] Maar hij werd treurig over dat woord en ging bedroefd weg, want hij had veel bezittingen. [23] En terwijl Hij rondkeek, zei Jezus tegen Zijn discipelen: Hoe moeilijk kunnen zij die rijkdommen bezitten, het Koninkrijk van God binnengaan!

Deze jongeman had wel de kennis, vanaf zijn jeugd kende hij de geboden en nam deze in acht. Maar hij had niet het hart wat nodig was om Jezus te volgen. Zijn hart zat vast aan de vele bezittingen die hij had. Als het hart zo vastzit aan bezittingen dan vormt dat een obstakel om Jezus te kunnen volgen.

Op de vraag wie dan zalig kan worden zegt Jezus in vers 27: Bij de mensen is het onmogelijk, maar niet bij God, want bij God zijn alle dingen mogelijk.

Waarschuwing:

Mattheus 6:19-21 HSV geeft ook een waarschuwing:

[19] Verzamel geen schatten voor u op de aarde, waar mot en roest ze verderen, en waar dieven inbreken en stelen; [20] maar verzamel schatten voor u in de hemel, waar geen mot of roest ze verderft, en waar dieven niet inbreken of stelen; [21] want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

Jezelf beter achten dan de ander.

Lukas 18:9-14 HSV

[9] En Hij sprak ook met het oog op sommigen die van zichzelf overtuigd waren dat zij rechtvaardig waren en alle anderen minachtten, deze gelijkenis: [10] Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër en de ander een tollenaar. [11] De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf: O God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen: rovers, onrechtvaardigen, overspelers of ook als deze tollenaar. [12] Ik vast tweemaal per week. Ik geef tienden van alles wat ik bezit. [13] En de tollenaar bleef op een afstand staan en wilde ook zelfs zijn ogen niet naar de hemel opheffen, maar sloeg op zijn borst en zei: O God, wees mij, de zondaar, genadig. [14] Ik zeg u: Deze man ging gerechtvaardigd terug naar zijn huis, in tegenstelling tot die andere.

Sommigen mensen zijn zo overtuigd van hun eigen rechtvaardigheid, dat ze altijd boven anderen gaan staan en deze minachten. Jezus maakt het hier heel duidelijk in vers 14: Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden. Hoogmoed en trots zijn obstakels die in de weg staan in de relatie met God.

Spreuken zestien vers achttien zegt: *“Trots komt vóór de ondergang, en hoogmoed komt vóór de val.”*

In Filippenzen 2:3,4 HSV zegt Paulus tegen de gemeente in Filippi

[3] Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat in nederigheid de een de ander voortreffelijker achten dan zichzelf. [4] Laat eenieder niet alleen oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is.

Wat een contrast met de gelijkenis van de Farizeeër en de tollenaar uit Lucas 18.

We hebben het nu over twee obstakels gehad die een belemmering in het volgen van Jezus kunnen zijn.

1. Wel kennis hebben maar niet het juiste hart.
2. Jezelf beter achten dan de ander.

Volgende keer gaan we naar nog een paar obstakels kijken.

Deel 15 - Obstakels in de relatie met God (3)

Maureen Altorf

De delen 1 tot en met 11 gaan over de relatie God naar de mens toe. Daarin liggen mooie beloften. Vanaf deel 12 is er gestart met relatie van de mens – jij en ik – naar God. Andersom dus. In deel 13 en 14 duidde Ronald welke blokkades er kunnen zijn tussen de mens en God. Hoogmoed, afgunst, en wanneer het hart niet oprecht is.

Beloften

Heb je wel eens iets toegezegd aan iemand en er ook de woorden “Ik beloof het” aan toegevoegd? Of herken je de teleurstelling dat iemand je iets heeft toegezegd met die belovende woorden en het niet heeft gedaan?

Wat óók een blokkade namelijk kan zijn in een relatie is het niet houden aan je woord. Helemaal als je het beloofd hebt.

We lezen twee Schriftgedeelten uit Prediker 5 en Deuteronomium 23.

Prediker 5:4 Als jij God een gelofte gedaan hebt, talm er dan niet mee die in te lossen, want Hij heeft geen welgevallen aan de dwazen; wat jij beloofd hebt, moet jij inlossen. ⁵ Het is beter, dat jij niet belooft dan dat jij belooft en niet inlost. ⁶ Geef uw mond geen gelegenheid om u te doen zondigen, en zeg niet in tegenwoordigheid van de Godsgezant, dat het een vergissing was; waarom zou God vertoornd worden over uw woorden en het werk uwer handen verderven?

Deut. 23:21 Wanneer jij de HERE, uw God, een gelofte doet, zult jij er niet mee talmen haar in te lossen, want de HERE, uw God, zou ze toch van u eisen en dan zoudt jij u bezondigen. ²² Maar, wanneer jij u onthoudt van het doen van een gelofte, bezondigt jij u niet. ²³ Wat over uw lippen gegaan is, moet jij stipt volbrengen; jij hebt immers de HERE, uw God, volkomen vrijwillig een gelofte gedaan, die jij hebt uitgesproken met eigen mond.

In beide Schriftgedeelten wordt gesproken over het doen van een gelofte. Het is het Hebreeuwse woord ‘neder’, van het werkwoord ‘nadar’. Nadar betekent een gelofte afleggen, iets zweren dat gepaard gaat met een ritueel. ‘Neder’ kent de betekenis van een gelofteoffer.

Deze wet in Deuteronomium stelt dat WANNEER je een gelofte doet (wat betekent dat je de Heer een belofte doet en zijn naam als borg aanroept) dat men

- a) die belofte moet nakomen, en
- b) haar tijdig moet nakomen.

Die gelofte NIET nakomen is op zichzelf een zonde, ongeacht de aard van die gelofte, of hoe de omstandigheden radicaal veranderd kunnen zijn sinds je de gelofte hebt gedaan (zelfs omstandigheden die je je redelijkerwijs nooit had kunnen voorstellen).

Aangezien het lijkt alsof praktisch in elk hoofdstuk in de Bijbel we te maken hebben met mensen die op de een of andere manier geloften afleggen of breken, is het goed om dit wat nader te onderzoeken. Het betekent dat we ook de context van de tijd waarin het geschreven is moeten duiden. Want wat wordt er bedoeld met ‘belofteoffer’?

Belofteoffer

In het verleden was het bestaan van goden en godinnen (en ook andere geestelijke wezens) even universeel aanvaard en aangenomen als de noodzaak voor een mens om lucht in te ademen en water te drinken als hij wilde leven.

In sommige religies zien we dit vandaag de dag nog terug.

Belofte aan de goden was net zo gewoon als het eten van een maaltijd. Het was niet anders voor de Israëlieten dan voor de rest van de wereld, behalve één ding: van de heidense goden wordt gezegd dat ze WILLEN dat hun volgelingen die geloften en beloften aflegden, maar de Here God van Israël zegt dat Hij juist NIET wil dat iemand aan Hem geloften en beloften doet.

Maar waarom onderschreven die heidense tempels met hun priesters dat wel? Dat is omdat het maken van een gelofte, ook betekende dat er een geschenk aan die god werd gegeven. En die kwamen natuurlijk in handen van de tempelpriesters.

In Israël was dat toen niet anders, als iemand een gelofte deed, was er een offer om ermee te beginnen en een offer om te voltooien. Veel van die offers werden aan het priesterschap gegeven. Dit zijn de gelofteoffers.

In het algemeen was een gelofte een verzoek aan de Heer om zijn hulp.

Misschien wilde iemand wanhopig dat er iets zou gebeuren (of niet zou gebeuren); of was er verlichting van problemen nodig. Of overwinning in de strijd, of genezing van ziekte.

Degene die de gelofte deed, beloofde iets voor de Heer te doen als Hij hun behoefte of verlangen zou erkennen.

De betaling of het offer aan de Heer was meestal iets van waarde. In het geval van een nazireeërgelofte was het eerste offer vaak het onthouden van iets dat persoonlijk genoeg schonk.

In de heidense wereld hadden gelofteoffers meer de waarde van steekpenningen. Er werd gedacht en verwacht dat men de gunst van een bepaalde god, of godin kon kopen door middel van een gelofteoffer.

Ondanks dat de Here God aangeeft dit niet te willen, weerhield het een aanzienlijk deel van de Hebreeuwse bevolking niet om het tóch te doen. En de gevolgen waren vaak verschrikkelijk.

De Heer moedigt niet aan om geloften te doen. Sterker nog in vers 22 van Deuteronomium 23, staat dat als iemand niet een gelofte aan de Heer aflegt, het GEEN zonde is.

Maar waarom is het zelfs af te raden om de Heer een gelofte aan te bieden?

Omdat, zoals we lazen in de Schriftgedeelten, (ik parafraseer): *"WAT je Mij ook belooft, zal je uitvoeren of anders."*

Het gaat om de onbedoelde gevolgen, van het níét nakomen van een belofte aan de Heer.

Jefta

Misschien wel het meest tragische gevolg in de hele Bijbel van het afleggen van een gelofte aan de Heer, en het ervaren van de onbedoelde gevolgen, is het verhaal in Richteren 11 van Jefta.

Jefta beloofde aan de Heer, dat als Hij hem de overwinning schonk over de Ammoriëten, dat, zodra hij terugkeerde van zijn militaire campagne, hij de Here het eerste wat hem tegemoet zou komen om hem te begroeten, dat als gelofteoffer zou aanbieden. Misschien verwachtte hij dat een dier hem tegemoet zou komen. Hoe groot was de shock toen het zijn enige dochter bleek te zijn.

Aangezien de strijd inderdaad was gewonnen, hield Jefta zich aan zijn gelofte.

Er zijn veel lessen uit dit verhaal te halen waar we nu niet op ingaan. Twee korte puntjes.

- 1) God wilde en aanvaarde het menselijke offer van de dochter van Jefta niet. En
- 2) God verlangde ook GEEN gelofte van Jefta om de overwinning te bieden waarop hij had gehoopt.

Waar het om gaat is dat Jefta begreep dat deze wet van Deuteronomium 23 GEEN uitzonderingen kent.

Waar komt het op neer.

Maak geen belofte aan God om Hem ergens toe te bewegen. Zeg niet *“Heer, als U dat voor mij doet, dan zal ik U dit aanbieden.”* (iets wat je vaak gaat doen). De Here wil dat niet. Er is niets wat wij Hem zouden kunnen aanbieden. Hij kent ons, weet wat we nodig hebben en wat het goede voor ons is.

Maar áls je het wél doet... talm dan niet!

Dit woord lezen we in beide Schriftgedeelten. Talmen dat betekent: uitstellen, verhinderen, wachten zonder de hoop dát het ooit gaat gebeuren.

Als iemand je iets heeft beloofd en het niet doet, dan doet dat iets met die relatie.

Zo is het ook bij God. Hij raakt vertoornd – het roept woede op - met gevolgen. Hij zal het ‘werk van je handen’ verderven. Dat is tenietdoen, omdat Hij dat als een gelofteoffer neemt.

Een niet ingeloste gelofte, kan dus ook een blokkade zijn in de relatie tussen mens en God. Want hoe dan ook: belofte máákt schuld.

Deel 16 - Het doel van relaties

Frits Altorf

De basis van relaties is gelegd. De basis waarin God zelf het fundament vormt. God in zichzelf relatie is en in Zijn naam tot uitdrukking brengt. God die altijd de relatie zoekt met de mens en helpt om de mens een relatie met Hem aan te gaan. God die beseft dat in die relatie blokkades kunnen zijn, maar ook beseft dat daarin een oplossing aanwezig is.

Maar hoewel de basis is gevormd, heb je niets aan die basis als het geen doel heeft. Het is mooi om alle kennis van Gods Woord te hebben, maar als dat geen uitweg heeft, dan is het niets.

Het is als een stuwmeer waarin ze zijn vergeten de turbines te plaatsen waardoor het water geen uitweg vindt met als doel energie op te leveren.

Een grote dam met een geweldig fundament, waardoor er zich een stuwmeer vormt waarin zoveel potentie zit, zoveel kracht zit, maar niet tot het doel kan komen. En het meer wordt langzaam maar zeker troebel en het leven verdwijnt eruit.

Maar als er wel gaten in de dam zitten met turbines, dan geeft het stromende water zoveel kracht dat vele duizenden woningen kunnen worden voorzien van energie. Want dat is uiteindelijk waartoe het is gebouwd.

Zo is het ook met de basis van relatie met God. Wij hebben als kinderen van God alle geestelijke zegeningen meegekregen aldus Efeze 1:3. Het stevige fundament is gelegd. Er zit zoveel geestelijke potentie in ons, maar als het geen uitweg vindt, dan gaat langzaam maar zeker het geestelijke leven eruit. Als er geen doel aan is verbonden, dan gaat er een hoop potentie verloren.

Maar zit er wel een opening in, welke door Gods Geest bewerkt zal worden, dan zegt het Woord: *Johannes 7:38 Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.*

Dan is het als dat goede stuwmeer.

Dan zal er kracht vanuit gaan. Kracht wat het Griekse woord ‘*dunamis*’ is, onze dynamo zal, net als bij het stuwmeer worden aangedreven en energie opleveren voor Gods Koninkrijk. En dan zal het zijn doel bereiken waartoe wij zijn gebouwd tot een woonstede van God.

Wij zijn Gods stuwmeer!

Gezindheid van Christus

Maar wat is dan het ultieme doel van die relatie? Ik denk dat het in één vers wordt samengevat en wel in:

Filippenzen 2:5 Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was!

Een vers dat staat in de gebiedende wijs, of te wel het is iets wat van ons wordt verwacht. Er wordt verwacht dat wij de gezindheid van Christus in ons hebben.

Het woord voor gezindheid is een bijzonder woord. Het Griekse woord wat hier wordt gebruikt is ‘*phren*’, wat in zich de betekenis heeft van het dit (video)...

Het woord ‘*phren*’ spreekt over het hart. Een deel van het hart en ook over het middenrif wat daaronder zit. Het spreekt over je drijfveer. Over datgene wat je beweegt, waar je verlangens naar uit gaan.

Wat ons zou moeten drijven is wat Jezus dreef. Waar Zijn hart voor klopte daar zou ons hart warm voor moeten zijn. En als dat niet zo is, dan klopt hier iets niet (hand op hart).

Niet voor niets staat er in het allereerste begin al in de Bijbel dat God de mens schiep naar Zijn beeld. Naar Zijn gelijkenis. De mens is geschapen om een schaduwbeeld te zijn van Hem. Dat als we in relatie staan met anderen dat zij iets zien van die grote God.

Dat is ook wat Paulus ons bevestigt als hij zegt:

Rom. 8:29 Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van zijn Zoons.

2Cor.3:18 En wij allen, die ... de heerlijkheid van de Heer weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Here, die Geest is.

Het is Gods Geest die ons doet veranderen naar de gezindheid, de hart gesteldheid, de drijfveer van Jezus. Dat is uiteindelijk het doel van Zijn relatie met ons en onze relatie met Hem en de relatie die wij hebben met de mensen om ons heen.

En wat die hart gesteldheid dan inhoudt heeft alles te maken met relaties, maar daar gaan we de volgende keer op door.

Deel 17 - Het doel van relaties (2)

Frits Altorf

Afgelopen keer hebben we gezien dat het doel van relaties uiteindelijk is dat wij de gezindheid, de hart gesteldheid van Jezus in ons hebben. Met de opdracht: Laat die gezindheid bij u zijn welke ook in Christus Jezus is.

En dat het Gods Geest is die ons doet veranderen naar die gezindheid.

Maar wat heeft die gezindheid in ons te maken met relaties? Nou, alles ...

En daarvoor dienen we te kijken naar wat die gezindheid van Jezus dan inhoudt.

Een nieuw gebod

Als de opdracht is om de gezindheid van Jezus te hebben, dan geeft het Woord ook het antwoord op wat dat inhoudt.

Jezus zegt: Een nieuw gebod geef ik u. En met dat gebod vervul je de wet.

Alles wat van tevoren geschreven is wordt vervuld in die wet. En een wet is iets waaraan we ons zouden moeten houden. Het geeft de grenzen aan van wat toelaatbaar is.

Het is dus voor God een hele serieuze zaak. En wat houdt dat nieuwe gebod in? Wat is die nieuwe wet? Het Woord zegt ons:

Johannes 13:34 Een nieuw gebod geef ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben.

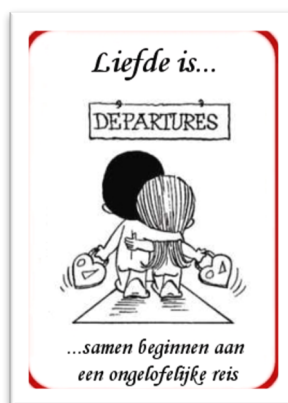
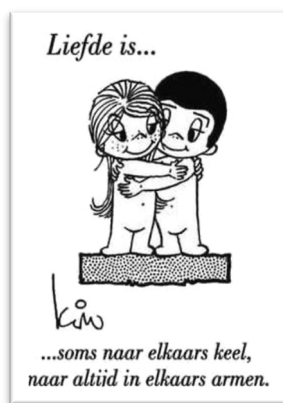
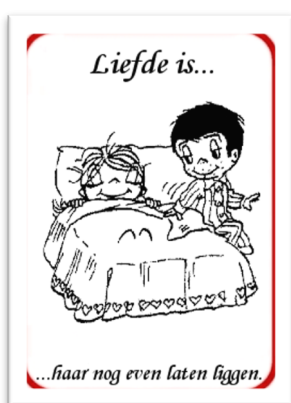
Romeinen 13:10 De liefde is de vervulling van de wet.

Liefde

De nieuwe wet is liefde naar elkaar. Liefde heeft alles te maken met relaties. Niet alleen de relatie naar God toe, wat we al hebben besproken, maar vanuit die relatie met God ook onze liefde naar elkaar.

Liefde heeft alles te maken met onze gezindheid, met hoe ons hart getoond wordt naar anderen.

We kennen wel de vele tegeltjes waarheden van Loesje over de liefde:

Wat je ook van die tegeltjes vindt, het staat altijd in relatie met die ander.

Misschien is wel de mooiste tegel de tegel die zegt: Liefde is slechts een woord, totdat je iemand ontmoet die het betekenis geeft.

Net zoals de reden waarom God ons geschapen heeft is om betekenis te geven aan Zijn bestaan, zo heeft Hij ons ook relaties gegeven om van betekenis te kunnen zijn voor de ander.

Wat onder andere de mens uniek maakt ten opzichte van de dieren, is het geven van betekenis aan iets of iemand. Zingeving aan het leven geven.

Het gaat dan niet om een gevoel van geluk, of gemak, of geen spanning ervaren, want daar streeft ook de dierenwereld naar, maar om zingeving van het leven.

Van betekenis kunnen zijn voor die ander is niet alleen hem, of haar te laten zijn wie hij, of zij is, maar juist ook om in alle opzichten die ander te helpen in het bereiken van wat hij of zij mag bereiken in het leven en met name in Gods Koninkrijk.

En dat doe je door naar elkaar te luisteren, over een drempel te helpen trekken, dingen samen te doen, elkaar kunnen vertrouwen, geduldig te zijn met die ander.

Eigenlijk alles wat er staat geschreven in:

Galaten 5:22 Maar de vrucht van de Geest is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. ²³ Tegen

De vrucht van de geest

Met andere woorden, de wet van de gezindheid van Jezus, de wet van de liefde, wordt gevormd door de vrucht van de Geest welke Hij in ons werkt.

De vrucht van de Geest staat in enkelvoud. De vrucht is alleen de liefde. En die liefde bestaat uit vele partjes, zoals een sinaasappel bestaat uit vele partjes: blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing.

En al die partjes van liefde is niet iets van wat je doet, maar hoe je bent. Het is een hart gesteldheid, een karakter. Een karaktereigenschap die overkomt op de ander, zoals:

Kan je iemand blijdschap geven, in plaats van verzuchting.

Kan je iemand vrede geven, in plaats van onrust.

Kan je naar iemand lankmoedig zijn, in plaats van snel je geduld te verliezen.

Kan je iemand vriendelijkheid betonen, in plaats van over die ander te roddelen.

Kan je iemand goedheid tonen, in plaats van dat iemand zich onprettig bij je voelt.

Kan je iemand trouw zijn, in plaats van onbetrouwbaar over te komen.

Kan je iemand zachtmoedig behandelen, in plaats van keihard om zijn oren slaan.

Kan je je beheersen, ook als je ziet dat het uit de hand dreigt te lopen.

Dat is de gezindheid van Jezus. Het is een werkwoord voor ons karakter. Het is net zoals Paulus de liefde beschrijft in 1Cor. 11. Het gaat allemaal over je houding, je karakter, van betekenis mogen zijn voor die ander. Een tekst waaraan we ons mogen spiegelen en zien of wij de wet van Christus in ons hebben, of waar we aan mogen werken:

1Cor.11:4-7

De liefde is geduldig,

zij is vriendelijk,

de liefde is niet jaloers,

de liefde pronkt niet,

zij doet niet gewichtig,

zij handelt niet ongepast,

zij zoekt niet haar eigen belang,

zij wordt niet verbitterd,

zij denkt geen kwaad,
 zij verblijdt zich niet over de
 ongerechtigheid,
 maar verheugt zich over de waarheid,

zij bedekt alle dingen,
 zij gelooft alle dingen,
 zij hoopt alle dingen,
 zij verdraagt alle dingen.

Als we dat allemaal kunnen, dan hebben we de gezindheid van Christus en zijn daarmee de beste vertegenwoordigers van Hem. Hierdoor wordt Zijn wet in ons vervuld. Niet door tegen elkaar op te boksen in wie gelijk heeft, maar door liefde. Dát toont Jezus aan de ander.

Daarvan zegt het Woord:

Johannes 13:35 Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.

Deel 18 - De echte liefde

Frits Altorf

Afgelopen keer hebben we gezien dat de wet van Christus wordt vervuld door de gezindheid van liefde. Liefde is hét ingrediënt om Hem te vertegenwoordigen. Vandaar dat Jezus zelf zegt in: *Johannes 13:35 Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt.*

Maar over wat voor liefde spreekt Jezus? We kunnen natuurlijk de Griekse woorden in het Nieuwe Testament gaan bespreken welke vertaald worden met liefde, zoals:

4 Griekse woorden voor liefde

Het woord ‘eros’, waarvan wij ons woord erotiek hebben en afstamt van de Griekse godin van de liefde. Deze heeft betrekking op de sensuele, seksuele, of romantische vorm van liefde.

Of het woord ‘storge’, welke de natuurlijke liefdesband tussen ouders, kinderen en broers en zussen beschrijft.

Of het woord ‘phileo’, welke de meer emotionele liefde beschrijft, de emotionele band tussen vrienden gebaseerd op ervaring in relaties.

Of het woord ‘agape’, welke de hoogste vorm van liefde inhoudt. Het is een perfecte, onvoorwaardelijke en alles opofferende liefde, welke een goddelijke liefde is.

Hebreeuwse woord voor liefde

Maar wat ik eigenlijk belangrijker vind is welk woord Jezus gebruikte als Hij het heeft over liefde. Hij sprak namelijk niet in het Grieks tegen Zijn volgelingen, maar Aramees, of Hebreeuws.

Jezus gebruikte het woord welke ook door God zelf werd gebruikt in het Oude Testament en dat woord is het woord ‘ahava’, zoals we dat vinden in:

Deutr. 6:5 Gij zult de HERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht.

En dat woord *ahava* is een heel bijzonder woord en geeft ook de kern weer van wat liefde voor God betekent.

De kern van het woord *ahava* is het woord ‘ahav’. En *ahav* betekent ‘geven’. En dat is precies de kern van waar liefde om draait. Liefde is Gods ogen is een gevende liefde.

Liefde gaat in eerste instantie om geven en niet om ontvangen. Als jij in het middelpunt van de belangstelling moet staan dan is dat niet wat de Bijbel verstaat onder liefde. *Ahava* gaat over het geven van aandacht en tijd aan de ander. Geven is het voertuig waarin liefde zich beweegt.

De gevende liefde die tot uitdrukking komt in het Bijbelvers welke bijna iedereen kent:

Johannes 3:16 Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.

God uit Zijn liefde voor ons in het geven aan ons van wat Hem het meest dierbaar is, Zijn eigen Zoon. En zo zou ook de liefde die wij voor anderen hebben in relaties, en al helemaal in huwelijksrelaties, gebaseerd moeten zijn op die gevende liefde. Het gaat er niet om wat die ander jou te bieden heeft, maar wat jij aan die ander te bieden hebt.

Ahava is ook een werkwoord. Het is geen emotie, maar actie. Liefde is niet iets wat je overkomt, maar wat je creëert. Je krijgt niet iemand lief, maar je geeft liefde.

Diepere betekenis van Ahav

Maar daarnaast kent het grondwoord voor liefde, ‘ahav’, een diepere betekenis welke voor de Jood duidelijk is, maar voor ons in eerste instantie niet.

Het woord ‘ahav’ bestaat uit drie letters, de aleph, de hee en de beth.

En zoals we al zouden kunnen weten heeft elke Hebreeuwse letter ook een betekenis en een waarde.

Ahav begint met de aleph. De aleph heeft alles met God te maken. In deze letter drukt God zichzelf uit, waarvoor ik je mag verwijzen naar studie 2 van deze reeks.

De aleph is de eerste letter, met waarde 1. En God zegt zelf in:

Deutr. 6:4 Hoor, Israel: de HERE is onze God; de HERE is een!

Echte liefde begint dus bij de liefde voor God en vandaar uit kan je de ander liefhebben, wat dan ook het vervolg is wat Jezus zegt in:

Lukas 10:27 Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.

De tweede letter is de letter ‘hee’. Dit is de vijfde letter van het alfabet. Deze letter heeft in eerste instantie alles te maken met de wet van God. Te maken met gehoorzaamheid. Met de 5 boeken van Mozes, de Torah. Zoals Jezus zegt in:

Johannes 14:15 Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren.

Maar het heeft voor de Jood ook te maken met de drie delen waaruit de letter Hee is opgebouwd. De bovenste horizontale lijn staat voor de gedachten. Gedachten die afgestemd zouden moeten zijn op God en Zijn Torah.

De rechter verticale lijn staat voor onze woorden. Woorden die voortvloeien vanuit onze gedachten, vanuit ons hart. Of zoals Jezus zegt:

Lukas 6:45 Waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.

De linker verticale lijn staat los van de rest en staat voor onze daden. Hoewel onze daden eigenlijk in lijn zouden moeten staan met onze woorden en gedachten, staan ze er vaak ook los van.

Spreuken 19:21 In het hart van de mens zijn veel plannen, maar de raad van de HEERE, die houdt stand.

Zo uit echte liefde zich in onze gedachten, woorden en daden.

De laatste letter is de letter ‘beth’. Dit is de letter waarmee de Bijbel begint. Het is de letter met als betekenis een huis, of verblijfplaats.

God had de wereld geschapen als een verblijfplaats voor de mens. Hij had de tabernakel in het leven geroepen als een verblijfplaats, een huis voor God zelf. De tempel was het huis Gods. En ook wij zijn de tempel, de verblijfplaats van Gods Geest.

Dus ‘ahava’, de liefde, begint met allereerst liefde voor God zelf, gevolgd door onze gedachten, woorden en daden. Dit alles maakt liefde tot een verblijfplaats waar God in wil verblijven en zich wil manifesteren.

Dat maakt wat Paulus schrijft als conclusie in:

1Cor. 13:13 En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde.

Deel 19 – Invloed op elkaar

Ronald Busscher

Vandaag wil ik met u kijken naar de invloed die we in relaties op elkaar hebben.

Hierbij maak ik onderscheid tussen de liefde Agapé of, zoals Frits in de vorige aflevering het Hebreeuwse woord Ahava gebruikte, en de zogenaamde menselijke liefde die vooral neemt, of er altijd iets voor terug wil.

Hoe we het ook wenden of keren, in een relatie, van welke aard dan ook, is er sprake van beïnvloeden of beïnvloed worden. Jij of de ander beïnvloed de manier waarop jij of anderen naar dingen kijken en hoe zij of jij deze dan interpreteert.

Spreuken 27:17 IJzer scherpt men met ijzer, zo scherpt een man het gezicht van zijn naaste.

Gemaakt om te heersen

Het gezicht is hoe men naar de dingen kijkt, dit kan dus positief maar ook negatief.

Omdat de mens door God gemaakt was om over de aarde te heersen

Genesis 1:26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen!”

zit dat willen heersen er nog steeds in. Dit is ook vaak de rede waarom we moeite met autoriteit hebben.

Door de zonde van de eerste Adam is dit heersen in de mens geworden tot de verheerlijking van de IK. De liefde is dan geworden tot een vorm van IK gerichte zelfverheerlijking. Zoals ik net al zei: “Een denkbeeldige liefde die vooral neemt, of er altijd iets voor terug wil.”

Maar ook hiermee worden anderen beïnvloed. Waar je mee omgaat word je mee besmet, luidt het spreekwoord.

Spreuken 13:20 Wie met wijzen omgaat, zal wijs worden, maar wie omgaat met dwazen, zal het slecht vergaan.

Uit wat we doen en wat we zeggen blijkt met wie we de meeste tijd doorbrengen.

Daaruit kun je opmaken door wie iemand beïnvloed wordt of is, en met welke normen en waarden.

Agapé liefde

De Ahava – Agapé – liefde is totaal het tegenovergestelde, dit is de perfecte onvoorwaardelijke en alles opofferende liefde, de Goddelijke liefde die altijd wil geven.

Deze vorm van liefde is alleen te ontvangen voor diegene die opnieuw wordt geboren in Christus. Het is geen liefde die ik kan toe-eigenen, het is geen liefde die te koop is en het zeker geen liefde die je kan imiteren.

Maar als je deze Goddelijke liefde ontvangt dan word je op een manier beïnvloed die al het denken te boven gaat. Deze vorm is de gezindheid van Christus, zijn denken die vorm krijgt in de mens die zich heeft overgegeven aan de autoriteit van Christus. Dan zal de Ahava – Agapé – De Goddelijke Liefde openbaar worden in jou.

Efeze 3:14-21 Om deze reden buig ik mijn knieën voor de Vader van onze Heere Jezus Christus, naar Wie elk geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geeft, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de innerlijke mens, opdat Christus door het geloof in uw harten

woont en u in de liefde - Agapé - geworteld en gefundeerd bent, opdat u ten volle zou kunnen begrijpen, met alle heiligen, wat de breedte en lengte en diepte en hoogte is, en u de liefde - Agapé - van Christus zou kennen, die de kennis te boven gaat, opdat u vervuld zou worden tot heel de volheid van God. Hem nu Die bij machte is te doen ver boven alles wat wij bidden of denken, overeenkomstig de kracht die in ons werkzaam is, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen.”

Deel 20 – Invloed op elkaar (deel 2)

Frits Altorf

Afgelopen keer heeft Ronald het gehad over de invloed die we op elkaar hebben en hij is toen begonnen met de tekst uit:

Spreuken 27:17 IJzer scherpt men met ijzer, zo scherpt een man het gezicht van zijn naaste.

De doeltreffendheid en scherpte van ijzer, voor bijvoorbeeld een dolk of zwaard, wordt bepaald door hoe een ander stuk ijzer daar invloed op heeft. Door het in contact brengen van deze twee worden beide er beter en scherper van.

Zo heeft ook een mens invloed op hoe een ander mens functioneert en tot zijn doel komt en er zelf ook nog eens beter van wordt.

Aangezicht

Maar het is ook een beetje gek vers. Want hoe kan je door in contact te zijn met elkaar, de ander zijn gezicht scherpen? De SV vertaalt gezicht met ‘aangezicht’.

Aangezicht is het Hebreeuwse woord ‘paniyim’. Paniyim is een meervoudsvorm, net zoals Elohim. Het geeft aan dat het meerdere ‘gezichten’ kent.

Zo is het aan de ene kant letterlijk je gezicht, je uitdrukking. Maar het betekent ook je aanwezigheid, je tegenwoordigheid. Dit woord komt bijvoorbeeld tot uitdrukking in het bekende vers van Mozes, die van God de priesters moest zegenen, met de woorden:

Numeri 6:25 de HERE doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig; ²⁶ de HERE verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

God wil aan de priesters duidelijk maken dat Zijn aanwezigheid bij hen is. Dat Hij hun ziet.

En dat Hij Zijn aanwezigheid over hen doet lichten. Zijn aanwezigheid straalt genade uit. Straalt blijdschap uit. Het doet wat met je.

Als iemand naast je zit met een chagrijnig gezicht, dan word je daar zelf ook niet vrolijk van. Maar als je in het gezelschap bent van een positief persoon, een blij persoon, dat geeft je dat zelf ook een goed gevoel.

Je kent wellicht wel dat filmpje van die man die de slappe lach heeft ... Mensen kunnen heel aanstekelijk zijn.

Afgelopen maandag, 29 maart, is Bibian Mentel overleden. Een bijzonder persoon. En van haar stond onder andere in de krant: *“Met Bibian Mentel verliest Nederland niet alleen een drievoudig paralympisch kampioene, maar bovenal een inspiratiebron van optimisme en levenslust.”*

Zij was een inspiratiebron voor anderen en werd ook door anderen geïnspireerd. Als dat het getuigenis is aan het einde van je leven ...

Dagelijkse beslissing

Wij onderschatten wellicht wat voor een effect onze houding kan hebben op anderen. Wij hebben thuis een spreuk hangen die zegt: *“De meest belangrijke beslissing die je elke dag weer neemt, is de beslissing over je houding.”*

Want jouw houding kan twee kanten op. Het kan positief uitwerken, of negatief. Of zoals de Bijbel zegt aan de ene kant:

Spreuken 16:24 Vriendelijke woorden zijn als honing voor de ziel en als medicijn voor het lichaam.
Maar ook:

1Cor. 15:33 Dwaal niet: slecht gezelschap bederft goede zeden.

Samengevat in:

Spreuken 12:18 De woorden van sommige mensen lijken op messteken. Maar de woorden van wijze mensen zijn genezend.

En daarom zegt God, in die priesterlijke zegen, dat de houding van God naar de mens is: aanwezig te zijn met Zijn bemoedigende genade. Ons écht te zien.

Onze houding, onze woorden, onze aanwezigheid, het echt zien van die ander, dat is medebepalend voor de groei en het gemoed van die ander. En daarmee scherpen wij elkaar.

Dat is ook wat het tweede gedeelte van het vers zegt, dat Hij Zijn aangezicht over hen verheft. Of wel, door Zijn aanwezigheid richt Hij hen op. Hij ondersteunt en draagt ze.

Als er iets is wat relaties voor nut hebben, dan is het dat de ander wordt gezien. De basisbehoefte van elk mens: Word ik gezien? Mag ik er zijn? Is er iemand blij met mij? Heb ik waarde in andermans ogen? Richt iemand mij op, of breekt iemand mij af?

God toont ons hoe Hij ons ziet. Hoe Hij ons waardevol vindt en dat we die gezindheid mogen uitdragen. Want daarmee ondersteunen we anderen, helpen anderen te scherpen, te groeien. Leren anderen wat het is om genade te tonen, zoals God genadig is naar ons.

Dat is het nut van relaties. Dat hoe wij mogen staan naar die ander.

Vanuit de vertaling van Het Boek van de tekst uit Numeri 6:24, mogen we dat ook op onszelf betrekken:

“Ik geef jou mijn zegen en bescherming; ik geef jou mijn nabijheid en inzicht; Ik geef jou mijn genade; laat mijn oog op jou gericht houden en jou vrede geven.”

Laat dat ook onze houding zijn waarover we elke dag opnieuw de beslissing nemen naar de ander.

Deel 21 – Invloed op elkaar (deel 3)

Frits Altorf

Afgelopen keer hebben we het gehad over het nut van relaties. Als er iets is wat relaties voor nut hebben, dan is het dat de ander zich écht gezien weet. Dat we elke dag bewust de keuze maken om een juiste houding aan te nemen. De gezindheid mogen uitdragen van Jezus. Anderen te ondersteunen, te helpen groeien, genade te tonen, zoals God genadig is naar ons.

Hoe motiveer je mensen?

Maar hoe motiveer je mensen om de gezindheid van Christus uit te dragen?

Het probleem wat wij in de westerse wereld hebben is ons denken. De bekende westerse filosofische stelling van René Descartes geeft dat ook weer: *Cogito ergo sum*; 'Ik denk, dus ik ben'. Ook theologisch heeft dat zijn weerslag. Het gaat veelal om kennis van het Woord van God. Uitgedrukt in de bekende woorden: *Sola Scriptura*, alleen de Schrift.

Maar het is niet wat wij weten wat ons verlossing brengt, of geloof geeft. Het is niet gewoon het aannemen van een aantal regels, of feiten die ons aanzetten om te willen veranderen. Maar wat dan wel? Wat is dan de sleutel?

Jezus zegt tegen de gemeente in Efeze in het boek Openbaring. Jullie hebben de juiste theologie en volharding:

Openbaring 2:4 Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten.

Verandering in onze houding naar de gezindheid van Christus gebeurt op basis van wie we liefhebben. En dat begint met wie ons liefheeft!

In de pedagogiek wordt het belang van hechting omschreven als essentieel en fundamenteel voor een gezonde persoonlijke ontwikkeling. Hechting werkt in ons brein als een sterke motivator tot verandering in wie en hoe we zijn. Het vormt ons in hoe we denken over onszelf en beïnvloed ons gedrag.

Je kent wel het voorbeeld van hoe een eendje zich hecht aan het eerste dier/persoon die het ontmoet als het net uit het ei komt. Het hecht zich daaraan. Die hechting wordt sterker wanneer het ook gevoed wordt door dat dier, of persoon.

Menselijk gezien geldt dat ook. Degene die zich over ons ontfermt, ons voedt en verzorgd (vaak de ouders) zijn de personen aan wie we ons hechten.

Als deze ontferming goed is, veilig en vertrouwd, dan ontwikkelen we niet alleen een hechting, maar ook een 'houden van' tot deze personen. Dan wordt deze persoon voor ons tot voorbeeld in hoe wij willen zijn en doen naar anderen.

Dat principe van wie ons leven geeft, voeding en drinken, gebruikte ook Jezus. Jezus zei: Ik ben het brood dat leven geeft. Ik ben het levende water. Ik wil maaltijd met je houden. Ik wil je geestelijk voeden.

En Hij bracht dat in de praktijk in Zijn relatie met andere mensen. Een goede liefdevolle hechting, dat zich vertaalde in het 'leven' geven en delen met anderen. De ander echt zien en willen voorzien.

Checed

En in de Bijbel is er eigenlijk maar één woord waarmee dat ten diepste wordt uitgedrukt en dat is het veel gebruikte woord in het Hebreeuws: **Checed**. **חֶסֶד**

Het is een heel rijk woord en wordt met heel veel verschillende woorden vertaald, zoals: Goedertierenheid, liefde, gunstbewijzen, trouw, genade, gunst, weldaad, vriendschap, barmhartigheid, dankbaarheid, ... en nog veel meer.

Checed is zo een multidimensionaal woord dat het niet met één woord is te beschrijven, maar dat met alle woorden tezamen ons slechts een indruk geeft van wat het betekent. Checed omschrijft het karakter van God.

Als God voor de tweede keer de tien geboden aan Mozes gaat geven op de berg Sinaï, dan staat er dat God neerdaalde in een wolk en de Naam van de Heer uitriep. En de naam die Hij roept waren met de woorden:

Exodus 34:6 HERE, HERE, God, barmhartig en genadig, lankmoedig, groot van goedertierenheid en trouw, ...

Groot van goedertierenheid is overvloedig in *cheded*.

Dus hoe meer wij ons weten te hechten aan God, des te meer wordt Hij ons voorbeeld en willen wij veranderen naar hoe Hij is. Des te meer Hij bepaalt Hij onze identiteit.

Als onze liefde naar Hem groeit, groeit daarmee ook onze houding naar anderen naar Zijn voorbeeld. Want God kijkt naar alle mensen als geschapen naar Zijn beeld. Hij houdt van alle mensen, hoe ze ook zijn, of zijn geweest. En hoe Hij naar mensen kijkt, bepaalt dan ook hoe wij naar mensen kijken.

En hoe Zijn houding naar mensen is, wordt dan ook onze eerste reactie naar mensen, omdat we deel worden aan die *cheded* van God.

En dat werkt ook andersom. Hoe meer wij gehecht zijn aan goddelijke mensen, des te meer raken wij gehecht aan God. Als wij die *cheded* van God hebben, dan kunnen zelfs de meest goddeloze mensen zeggen: Als God is zoals jij, dan mag ik die God misschien wel...

Als bij voorbeeld Johannes de Doper in de gevangenis zit, dan laat hij zijn vrienden vragen aan Jezus of Hij het wel is die zou komen. En Jezus laat hem het antwoord brengen:

Matteus 11:4, 5 Ga heen en bericht Johannes wat u hoort en ziet: blinden worden ziende en kreupelen kunnen lopen; melaatsen worden gereinigd en doven kunnen horen; doden worden opgewekt en aan armen wordt het Evangelie verkondigd;

Eigenlijk zegt Jezus: Laat Johannes even jouw ogen lenen. Laat hem zien wat hij nu niet kan zien. Toon hem Mijn *cheded*.

Dat is waarom we in relatie staan en in de gemeente bij elkaar komen: Om elkaar te tonen wie Jezus is. Om elkaar te bemoedigen. Om elkaar te vertellen hoe goed God is. Zijn *cheded* te tonen. Dat is het nut van relaties.